

ט' אב תשפ"ג, 27 ביולי 2023 עלון 2663 afikim.alon@gmail.com

צִבְרֵי הַיָּמִים

ההסתדרות הכללית של העובדים העברים בארץ-ישראל / כרך ח', חוברת 4 / יום, ה', כ' בחשוון ת"ש, 2 בנובמבר 1939

חֲמֵשֶׁעֶשְׂרֵה שָׁנָה לְאַפִּיקִים

פְּעֻלָּתִי בְּחַיִּי? כִּיצַד הִגַּעְתִּי לַמְּצָב אֲשֶׁר אֲנִי נֹמָצָא בּוֹ עַכְשָׁיו?
 וְאִם טוֹב אוֹ רַע הוּא?
 לֹא הֵייתִי בְּאַפִּיקִים בְּיוֹם הַחַג, אֲבָל יְכוּלָה אֲנִי לְתַאֵר
 לְעֵצְמִי, כִּי כִּמָּה מִן הַחֲבָרִים הַנּוֹתִיקִים יוֹשְׁבִים שָׁם עַכְשָׁיו
 וְחוֹשְׁבִים בְּלִבָּם: כִּיצַד הִתְחִיל הַדְּבָר? מַה פְּעַלְנוּ בְּמִשְׁךְ
 הַשָּׁנִים? וְהֵיכֵן אֲנוֹ עוֹמְדִים עַכְשָׁיו?
 וְזוֹכְרִים הֵם אֶת הַשָּׁנִים שֶׁלֹּא חָרַת הַמֶּהֱפָכָה בְּרוּסְיָה,
 אֶת תְּנוּעַת הַחֲלוּץ שָׁם, אֶת עֲבוֹדַת הַהַכְשָׁרָה וְכִיצַד נִוְסְדָה
 אוֹתָהּ הַתְּנוּעָה שֶׁקְּרָאוּ לָהּ בְּשֵׁם "הַשׁוֹמֵר הַצְּעִיר הַרוּסִי", כִּי
 תְּנִיכִי הַתְּנוּעָה הַזֹּאת הֵם מִסְדְּיָו שֶׁל הַקְּבוּצָה הַנִּקְרָא הַיּוֹם

וְדַאי חֲשַׁבְנוּ עַל זֹאת כְּלָנוּ בְּזֶמַן נֶאֱחָרוֹן: הַנְּמִים שֶׁאֲנוֹ
 חַיִּים בָּהֶם אֵינָם יְמֵי שְׂמֻחָה, תְּקוּפָה קָשָׁה עוֹבְרַת עַל הָאָרֶץ,
 וּבְאֲרוּפָה – מִלְחָמָה. חַיֵּינוּ קָשִׁים, וּמַעֲטִים הֵם יְמֵי הַחַג שֶׁלָּנוּ.
 אוּלַם דוֹקָא אֱלֹהִים אֲשֶׁר חֲגִיָּהֶם יִקְרִי הַמְּצִיאֹת וְשִׂמְחוֹתֵיהֶם
 אֵינָן מְרֻבּוֹת יוֹדְעִים לְהַעֲרִיף וּלְהוֹקִיר כָּל חַג וּמוֹעֵד שֶׁבְּעַמְתָּם.
 עַל כֵּן שְׂמֵחוּ, וְדַאי, רַבִּים, אֲשֶׁר שָׁמְעוּ כִּי נָגַע בְּעַמְקֵי
 הַיַּרְדֵּן – יוֹם הַלְדָּת הַתְּמַשָּׁה-עֶשֶׂר לְקְבוּצַת אַפִּיקִים.
 אֲצֵל אֲדָם מְבַגֵּר מְשַׁמֵּשׂ כְּמַעַט תְּמִיד יוֹם הַלְדָּתוֹ
 לְיוֹם וְכְרוֹנוֹת וְחֲשׁוֹן-תְּנַפֵּשׂ. רַגַע אֶחָד מִהַעֲכָב הָאִישׁ בְּדַרְכּוֹ
 וְשׁוֹקֵעַ בְּהִרְהוּרִים: מַה הָיוּ חַיֵּי בְּכָל הַשָּׁנִים הַלְלוּ? מַה

חמש-עשרה שנה לאפיקים

לאה גולדברג - דבר לילדים כרך ח' חוברת 4. 1939

ודאי חשבנו על זאת כולנו בזמן האחרון: הימים שאנו חיים בהם אינם ימי שמחה. תקופה קשה עוברת על הארץ, ובאירופה – מלחמה. חיינו קשים, ומעטים הם ימי החג שלנו. אולם דוקא אלה אשר חגיהם יקרי המציאות ושמחותיהם אינן מרובות יודעים להעריך ולהוקיר כל חג ומועד שבעתים.

על כן שמחו, ודאי, רבים, אשר שמעו כי חג בעמק-הירדן – יום הולדת החמישה-עשר לקיבוץ אפיקים.

אצל אדם מבוגר משמש כמעט תמיד יום הולדתו ליום זכרונותיו וחשבון-הנפש. רגע אחד מתעכב האיש בדרכו ושוקע בהרהורים: מה היו חיי בכל השנים הללו? מה פעלתי בחיי? כיצד הגעתי למצב אשר אני נמצא בו עכשיו? ואם טוב או רע הוא?

לא הייתי באפיקים ביום החג, אבל אני יכולה לתאר לעצמי כי כמה מן החברים הוותיקים יושבים שם עכשיו וחושבים בלבם: כיצד התחיל הדבר? מה פעלנו במשך השנים? והיכן אנו עומדים עכשיו?

וזוכרים הם את השנים שלאחר המהפכה ברוסיה, את תנועת החלוץ שם, את עבודת ההכשרה וכיצד נוסדה אותה התנועה שקראו לה בשם "השומר הצעיר הרוסי", כי חניכי התנועה הזאת הם מייסדיו של הקיבוץ הנקרא היום אפיקים. ורבים זוכרים ישיבתם בבתי-סהר וב"גירוש", בסיביר ובטורקסטן, מקומות שאלהם הגלתה הממשלה הסוויטית את הצעירים היהודים, שלבם היה נתון לציונות ולתחיה בארץ ישראל. וזוכרים הם ודאי גם את הימים הקשים בארץ, את כביש עפולה-נצרת אשר סללוהו, ואת ימי חוסר-העבודה והקדחת למרגלות הכרמל והרעב ושמחת הנעורים שהיתה פורצת בימים ההם, על אף הכל. ודאי זוכרים גם את ישוב-הנעורים, שהיה תוקף אותם לפרקים. זה היאוש החד הנתקע בלבו של האדם הצעיר, כשנדמה לו כי אין מוצא ולשוא היו שנות התקווה והסבל. ואחר-כך היתה נקודה מוצקה פחות או יותר והיתה נראית כנקודה קבועה. אף כי ידעו החברים כי לא כאן יבנו את כפרם: על חוף הכנרת היתה הנקודה ונופה יפא להפליא. סמוך למושבה כנרת וקרוב לקבוצת כנרת. חצר עתיקה, החצר של בני העליה השנייה, של קבוצת כנרת וחוות הפועלות הראשונה בארץ. אבן אפורה סביב לקיבוץ. ונקראים הם עדיין "השומר הצעיר מס.ס.ר", אף כי זה כבר הורחב החוג ובאו חברים מלטויה, מליטא, מיוגוסלביה, ואף מאמריקה באו והיו לחברי הקיבוץ.

ועוד זוכרים הם ודאי את תקופת הביניים: הנקודה החדשה, אשר עכשיו שמה אפיקים, רחוקה היא מן הקיבוץ היושב על שפת הכנרת. בוקר בוקר יוצאים אבטומובילים עמוסי-אדם לעבודה בשדות לרגלי הגולן, כי שם השדות והפרדסים והמשק. הנה נבנים גם בתים. עברו הילדים אל הנקודה החדשה, ועברו אחר-כך גם המבוגרים. והנה אנו יושבים לרגלי הגולן בנקודה החדשה, רחבת-הידיים ויפת המשק. וגם שם יש לנקודה. אפיקים נקרא שמה בקיבוצים. מקום קבע הוא. ואמנם עוד לא נגמרה העבודה, ואם כי בן חמש-עשרה שנה הקיבוץ, עליו עוד להתפתח, והדאגה רבה.

כך חושבים, ודאי, היום חברי אפיקים.

מה יש באפיקים? – משק מעורב: פרדסים, בננות וירקות יפים. ורפת ודיר. והרבה אבטומובילים המובילים את תוצרת המשק אל הערים. ועוד יש שם – נגריה, הגדולה ביותר בארץ, ובה מכינים תיבות לפרי הדר ולירקות.

הכניסה לאפיקים. 1938

אלו התיבות המיוחדות במראן, אשר ירקות "תנובה" מובלות בהן העירה. "קלת" כתוב על גבי התיבות, זה גם שמו של בית החרושת – הנגרייה. מעלה יתרה לתיבות הללו, כי אחר השימוש מתפרקות הן, הקרשים הקטנים נשלחים שנית אל הנגרייה ובה מרכיבים מהם תיבות חדשות ושום דבר איננו הולך לאיבוד. ועוד יש באפיקים שדה-תעופה ויש בה חברים טייסים. התזכרו, פעם סיפרתי לכם, כי באפיקים בנו דאוניים ולמדו לטוס. ועכשיו באים לשם גם אווירונים ממש.

אולם העיקר באפיקים הם האנשים, אנשי הקיבוץ. המבוגרים, הילדים והנוער – כל האנשים הללו חונכו לקבל באהבה ובחום את האנשים הבאים אליהם וליצור בתוך הקיבוץ אוירה של משפחה סביב כל איש הבא אליהם. לכן טוב להיות עם אנשי אפיקים.

כשהייתי באפיקים לפני כשנה, אמרו לי כמה ילדים:

- כשתבואי לתל-אביב תכתבי עלינו ב"דבר לילדים".

ואני הבטחתי לכתוב.

אבל ילדה אחת אמרה:

- אולי טוב יותר שלא תכתבי עלינו בעיתונים, תמיד כותבים עלינו טובות, ויחשבו כי אפיקים "מפונקת".

חושבת אני כי הילדה לא צדקה. האם כתיבה בעיתון זה פינוק? ואם גם כן - מה בכך? לפעמים ראויים דוקא יצורים מבוגרים שיפנקו אותם במקצת, ואפיקים הרי קיבוץ מבוגר הוא - חמש-עשרה שנה של מאמצים, עבודה, סבל וסבלנות – האין זה הרבה מאוד?

טור פתיחה

אפיקים חוגגת 99 שנים להיווסדה.

1924 - השנה בה נוסד קיבוץ השומר הצעיר מס.ס.ר. בוויזה שליד מחניים.

1932 - השנה בה עלו ראשונינו לנקודה – "הטוצ'קה".

מאז ייסודה חלפו 99 שנים ואפיקים עודנה על המפה.

הברית בהתממשותה. החלום בהתגשמותו, גם אם לא במלואו.

לא קלה הייתה הדרך, רצופה בחבלי הקמה של חברה חדשה על בסיס ערכים ועקרונות שאיש ממקימיה לא הכיר את מתכונתה עד אז. עם הזמן הוסיפה לעצמה החברה שכבה ועוד שכבה, נבנתה מבפנים ונבנתה מבחוץ, ותוך כדי הצמיחה דור שני, שלישי ורביעי וקלטה מצטרפים שבאו כי בחרו בדרך, ואחרים שחייהם הביאו אותם לכאן.

וכל זה במקום הכי חם בעולם, עם אנשים אידיאליסטים, מלאי אמונה, עקשנים, שפיצחו את סוד הקמת הקיבוץ על כל משמעויותיו. עם הצלחות וכישלונות, אכזבות, חילוקי דעות, שגיאות והישגים. והשאירו לבאים אחריהם מקום חי שממשיך להחליף צבעים, ממשיך להיאבק על דמותו, על מורשתו. ועדיין הוא מקום שחלק מבניו בחרו ובחרים להישאר בו, או לשוב אליו לאחר שהרחיקו ממנו, מתעקשים למצוא בו את הטוב. ומוצאים.

מקום שסבינו והורינו, מייסדיו, בדרכם הם, העניקו לנו - בית שאפשר לאהוב אותו, שטוב לחיות בו - לרבים, וכן, גם להיות גאים בו.

היום, אחרי 99 שנים, כאשר לא ניתן לחזות מה ילד יום, נאחל לעצמנו ולבית שלנו רק טוב, שיח חברתי וקשרים בין אישיים ודוריים מצמיחים ומכבדים, שביעות רצון והסכמה רחבה למתרחש כאן, פחות אכזבות וכעסים, הנהגה רגישה לחברי הקהילה, פתוחה ומשתפת.

וכל זאת, תוך כדי הימים הסוערים העוברים עלינו, על כל החברה הישראלית, אי אפשר להתעלם מכך. זה נוגע לכל אחת ואחד, רבים מאיתנו לוקחים חלק פעיל במחאות השונות, כל אחד בדרכו.

ולכן, במיוחד עכשיו, בל נשכח לומר לעצמנו להמשיך לשמור על תרבות המקום, על הביחד ששמר על אפיקים בתקופות סוערות שהתרחשו גם במדינה וגם בביתנו שלנו. צריך להתעקש עליה, כי היא קובעת את מי שאנחנו.

יום הולדת שמח לאפיקים!

מאיה

דבר יו"ר ועד ההנהלה

חברות וחברים שלום

"יש לי יום חג, יש לי חג יום חג, יש לי יום חג, הללויה"

99 שנים מיום היוסדו של הקיבוץ, 99 שנים של הקמה, פיתוח, עשייה מבורכת למען האזור והמדינה, 99 שנים של חינוך ותרבות, חקלאות ותעשייה, ספורט, ערבות הדדית, אומנות ועוד ועוד. כל כך הרבה השתנה מאז ועד היום, אצלנו בבית בפרט ובמדינה בכלל וזה הזמן לכמה איחולים.

שנהיה לראש ולא לזנב, שנלמד להיות רגישים אישה ואיש לזולתם, שנפרגן ונכיל אחד את השנייה, נאהב ונקבל את השונה, שנדע לשפר את ההקשבה, שנשתף פעולה למען טובת הכלל והביחד, וכך נוכל להמשיך לצעוד קדימה למקום טוב יותר. את כל אלו אבקש לאחל גם למדינה שלנו ולכל האזרחיות והאזרחים שבה, שעוברים בחודשים האחרונים טלטלות אין ספור, מי ייתן ונדע לגשר על הפערים והשסעים בחברתנו ונשכיל לעבור את המכשולים. לו יהי.

הפעם הדיווח יעסוק בעתיד לבוא בתחום השיוך בדגש על העסקה מול רשות מקרקעי ישראל (רמ"י). כפי שדיווחתי מספר פעמים אנו נמצאים בתהליכים מקבילים כאשר הראשון הוא החתמת החברים על חוזה העברת הזכויות (שנמשך במלוא המרץ) והשני הוא קידום העסקה מול רמ"י. בישיבת הוועד האחרונה ובזו שלפניה, הוצגה סקירה מקיפה בתחום השיוך, ההחלטות שהתקבלו לאורך השנים וההיבטים הפיננסיים הקשורים בו. לפניכם מוצג בקצרה התהליך לקראתו אנו צועדים ודגשים חשובים נוספים:

1. אנו מתקרבים למועד קבלת השומה, שמשמעותה היא קביעת שווי לכלל המגרשים למגורים. שומה זו תשקף את שווי המגרשים לפי פרמטרים שונים כגון עסקאות דומות שנעשו באזור, זכויות הבנייה במגרש ועוד.
2. לאחר קבלת השומה יתנהל תהליך של בחינתה באמצעות שמאי מקרקעין מטעמנו, כאשר האפשרויות העומדות בפנינו הן לקבלה או לערער עליה באמצעות חוות דעת שמאית נוספת (במידה ויוחלט על ערעור יש להגישו בתוך 60 יום מקבלת השומה). הנושא יגיע לדיון והחלטה בוועד ההנהלה ולאחר מכן יועבר לאסיפה להצגה והחלטה במידת הצורך.
3. לאחר הודעת הקיבוץ לרמ"י על קבלת השומה יתקבל מהם מפרט כספי שבו יפורט סכום התשלום עבור כל מגרש. הסכום לוקח בחשבון הנחות אזור עדיפות לאומית א' באופן גורף ובנוסף הנחות לחברים על פי ותק. המפרט הכספי הכולל מתקבל כסכום אחד שאותו יש לשלם בתוך 90 יום.
4. לאחר קבלת המפרט, הקיבוץ (באמצעות נכסי אפיקים) ייקח הלוואת ביניים בסך כל הסכום לתשלום והחברים והיורשים ישלמו לקיבוץ את הסכום הנדרש מהם עבור המגרש המשוויך להם.

מספר דגשים חשובים לתהליך שפורט כאן בקצרה, נידון בוועד ויוסבר לחברים בהמשך ובאופן מפורט יותר:

- התהליך מרגע קבלת השומה קצוב בזמן וסכומי השומה מוצמדים למדד, מה שמחייב אותנו לפעול במהירות וביעילות.
- **השמאות של רמ"י לא מתייחסת לסוגיות הפנימיות הרגישות כגון אופן חלוקת התשלום בבתים המשותפים, אנו קשובים לקולות העולים מהשטח ונפעל על מנת לפתור.** השמאי של רמ"י לא מתייחס למבנה הקיים במגרש אלא לזכויות הבנייה הפוטנציאליות הקיימות במגרש ובהתאם לכך נקבע שווי המגרשים.
- במסגרת תהליך בחינת השומה ורק לאחר קבלת כלל הנתונים ובחינתם, ימליץ השמאי שלנו על מפתח/נוסחה לחלוקת התשלומים במגרש המשותף. הנושא יגיע לוועד ההנהלה והוא יבחן אותו ויקבל החלטה על אופן החלוקה הנכון.
- בצד התהליך הפנימי ישנן **סוגיות פיננסיות כבדות** משקל שיש לקחת בחשבון, כמו ההערכה כי הקיבוץ (באמצעות נכסי אפיקים) ייאלץ לשאת בכמחצית מסכום העסקה הכולל כגון: מימון עבור מגרשים שאין להם בתי אב מסומנים, יחידות קטנות ועוד..

אנו נצטרך לקחת גורמים אלו בחשבון לקראת בניית תוכניות העבודה והתקציב לשנת 2024.

עד כאן בנושא זה וכמו תמיד אני מזמין את החברות והחברים המעוניינים בעוד מידע ולאלו שיש להם שאלות נוספות, לפנות אלי, לאמיר כהן או לכל אחד מהעוסקים בתחום.

שבת שלום ויום הולדת שמח

אמיר רומנו

משולחן מנהל הקהילה

כמדי חודש, מספר עדכונים מהנעשה בקהילה

שכונת גן בית

מסירות ראשונות עתידות לקרות בעוד כחודש וההתרגשות רבה! אנו בקשר רציף עם החברה הכלכלית של המועצה על מנת ששלב ב' של התשתיות יחל מוקדם ככל שניתן וזאת על מנת שהפער בין מסירת הבתים לביצוע התשתיות יהיה קטן ככל שניתן.

קרן נראות, תשתיות ומבני ציבור - תשובה לראובן אוליאל (*הפניה של ראובן מתפרסמת בהמשך העלון)

קודם כל תודה על הפניה, השאלות חשובות והמעורבות משמעותית ומוערכת. מי מכ.ם שהתעניין בתקציב הקהילה לשנת 2023 הבחין כי השנה תקציב ההשקעות השוטף של הקהילה נמוך במיוחד ועומד על כ-200 אש"ח, וזאת מכיוון שמקורות הקהילה ירדו והשימושים עלו באופן משמעותי (פנסיית הרשם שעלתה בתחילת 2023 למשל). נושא השימוש בכספי קרן תשתיות, נראות ומבני ציבור התעכב וזאת מכיוון שמרבית חברי הועד התחלפו וע"פ נוהל השימוש נדרש מאיתנו לאשר בוועד שני נציגי ציבור שאינם חברי ועד ושני נציגי ציבור מוועד ההנהלה החדש. בישיבת הוועד הקודמת אושרו נציגי הציבור ונציגי הוועד, ישיבה ראשונה של צוות הקרן תתקיים בימים הקרובים. לאחר שנמצאם ההצעות הרבות שהתקבלו מציבור החברים ומבעלי תפקידים רלוונטיים, נקבל הצעות מחיר ונקיים ישיבה נוספת בה יוחלט עם אילו פרויקטים מתקדמים. אנו בשאיפה לצאת לביצוע כבר השנה!

מחסות

באפיקים מחסות רבים מתחת לבתים המשותפים, תפקיד מחסות אלו להוות פתרון מידי במקרה של אירוע אשר דורש התגוננות. המחסות באפיקים אינם מטופלים ומתוחזקים באופן תדיר כבר שנים ארוכות. בשבועות הקרובים נחל במבצע השמשת מחסות. בתור התחלה כפיילוט יושמשו 10 מחסות באזורים שונים בקיבוץ. העבודה תנוהל ע"י אגף בינוי ותשתיות בשיתוף גורמי מקצוע חיצוניים. כחלק מהטיפול נאפשר לחברים אשר אחסנו במחסות ציוד לפנותו טרם תחילת העבודה. הציוד שיותר במחסות יפונה ויזרק (הודעות ישלחו לבתי האב הרלוונטיים כשבועיים לפני הפינוי הסופי). במסגרת הטיפול ירוססו המחסות נגד מזיקים מסוגים שונים ויתוקנו תקלות חשמל במידה וישנן. אנא היו קשובים להודעות בינוי ותשתיות ועזרו לנו לקדם הנושא החשוב כל כך.

ברכה

אנו בעיצומה של עונת הרחצה, הפידבקים אותם אנו מקבלים מהציבור טובים בהרבה מהעונה דאשתקד ועל כך ראוי להודות לאורי סהר שעושה לילות כימים בנייה הברכה. נעשו דיוקים נדרשים בנושא בטיחות והלקחים מהעונה הקודמת הופקו. גם השנה אנו מארחים בברכה מספר לא מבוטל של קבוצות ספורט שבאות לאפיקים לאימונים יומיים/מחנות אימונים. הקבוצות אשר מתארחות למספר ימים אוכלות בחדר האוכל ומתארחות במבצר ו/או במתחם צבר (לשעבר מגורי הפרבר). לקבוצות הספורט תרומה כספית משמעותית הן לברכה, לחדר האוכל ולכלביה. כפי שגם כתבתי בעדכון הקודם, אנו עושים את המיטב לשילוב הקבוצות כך שהפגיעה בחברי הקיבוץ תהיה מינימלית, אך מודעים לכך שבימים מסוימים נדרשת גמישות מצד המנויים.

חגיגות ה-100

בחגי תשרי הבאים עלינו לטובה ייפתחו אירועי שנת ה-100 לקיבוץ אפיקים. זמן הברכות עוד יגיע, אך בינתיים אבקש מכל קוראי העלון, צעירים כוותיקים, להפשיל שרוולים ולהתגייס. הצלחת האירועים המתוכננים קשורה קשר ישיר להתנדבות חברי ותושבי הקיבוץ למאמץ- בעשייה משותפת ההצלחה מובטחת.

ולקהילת אפיקים כולה- יום הולדת שמח וימים טובים ומאושרים! שנשכיל לקחת השראה מראשוני הקיבוץ, שיכלו לכל הקשיים שעמדו בדרכם ושהקימו את המקום המשגשג והמיוחד הזה. בתקווה שנצליח, גם בשנים הקרובות, למלא את הציפיות ולהגשים את השאיפות, כל זאת בעבודה משותפת ובתמיכה של האחד בשני.

קורן רביב

ציור: דודו רוט

כבכל שנה, גם השנה במחציתה, אנחנו עוצרים רק לרגע כדי להסתכל על חצי השנה שעברנו וקדימה למחצית השנייה. ברצוני לשתף אתכם, החברים, בסיכום קצר ובתחזית קדימה.

אפימילק מצויה בתקופת מעבר מרתקת ומאתגרת. מצד אחד, מעבר ממכירת מערכות ניהול לרפתות המבוססות על מדי חלב ותגי רגל, למכירת מערכות ניטור פעילות המבוססות תגי צוואר ללא מדי חלב. מצד שני, מעבר מהיותנו חברה תוכנה וסנסורים לחברה המפתחת מכונות - רובוטים לחליבה ברפתות תעשייתיות.

אפימילק מוסיפה לצמוח ובמחצית הראשונה של השנה הגענו שוב למכירות שיא. הצמיחה מבוססת על שווקי המטרה שלנו – אירופה, ארה"ב וסין. רוסיה היא שוק חשוב לאפימילק ושם אנחנו מתמודדים עם קשיים בשל המלחמה באוקראינה. ניו זילנד, הידועה בכושר ייצור החלב שלה, היא שוק מתפתח חדש לאפימילק.

בחודשים האחרונים התקנו מערכת רובוטית שנייה בישראל, במכון חליבה של רפת דגניה א', עבור רפתן שממתין בסבלנות שנים להזדמנות לאמץ טכנולוגיה שתצמצם את תלותו בחולבים. את המערכת הרובוטית אנחנו מוסיפים לפתח בנמרצות, כשבכוונתנו לשחרר גרסה מבציעת ראשונה של המערכת בסוף השנה ולצאת להתקנות ראשונות באירופה באמצע 2024. לצד ההשקעה העצומה בפיתוח מערכת רובוטית, אנחנו מוסיפים לקדם את פיתוח מערכות הניהול שלנו, להוסיף להן יישומים חדשניים ולגייס ערוצי הפצה בעולם.

אנחנו באפימילק לא עוצרים לרגע. אנחנו ממשיכים להתקדם, להגדיל את נפח עסקינו, לסגור עסקאות חדשות ולפתח מוצרים חדשניים. אפימילק משקיעה את הרווחים מעסקיה בקידום מהלכים חיוניים לעתידה, בהם יצירת הזדמנויות שיבטיחו המשך צמיחה. השקעה זאת אמנם מגבילה את יכולתה של אפימילק להשיא ערך מידי לבעלי המניות, אך תבטיח את עתידה של החברה ואת יכולתה להשיא ערך רב לבעלי המניות בשנים הקרובות.

אני מבקש שוב להודות לכם על תמיכתכם באפימילק. תמיכה זו חשובה לנו במהלכים קטנים כגדולים ומהווה את הבסיס להמשך העשייה שלנו.

בברכה,

יובל רחמילביץ'

מנכ"ל

ארוחת ערב - ימי שלישי בחדר האוכל!

התגעגעתם? גם אנחנו!

השבוע חזרה המסורת האהובה של ארוחת ערב בחדר האוכל בימי שלישי, ביוזמתה של שני ניר פלג ובשיתוף פעולה עם רן שגיא מנהל מגזר המזון. חדר האוכל יהיה פתוח בין השעות 18:00-20:30, התפריט יתעדכן משבוע לשבוע.

לטובת הפעלת מערך ההגשה יש צורך במתנדבים.

המעוניינים מוזמנים לפנות לשני ניר פלג

050-7330724

מחכים לכם בהתרגשות, כל שלישי בערב

אגף בינוי ותשתיות

- **איטום גגות 2023** – עבודת איטום הגגות לשנת 2023 בוצעה לפי רשימה ולפי תקציב שהוקצה לשנת 2023.
- עמדות טעינת חשמל איטית בחניית פרבר – העמדות הוקמו ופועלות לטובת מי שיש להם רכב חשמלי ויש צורך לטעינה איטית, התשלום הוא ישירות לחברת סונול.
- **תשתיות גז ביתי** – כפי שכבר פרסמנו מצב תשתיות הגז הבייתי דורש טיפול שורש ולצורך כך נתחיל בפיילוט במספר בתים, העבודה כוללת החלפת צנרת, ווסת, ברז, מיקום הבלונים על משטח ביטון, והתקנת מכסה לבלונים, ובדיקה, הכול לפי תקן נדרש.
- **תיקוני אספלט** - ביצענו תיקוני אספלט משטח שער הכניסה לקיבוץ ועד אזור אפימילק ומהשער האדום עד שכונת התמרים.
- **הדברה נגד נמלי האש** – בהובלת יואש ובשיתוף עובדי הנוי ותשתיות ביצענו הדברה מסביב לכל בתי החברים.
- **פינות גיזום** – אנחנו ממשיכים לרשת את החצר בפינות גיזום לפי מיפוי ראשוני שנעשה עם יואש, תודה על שיתוף הפעולה של החברים בזריקת הגזם בפינות אלו.
- **פחים כתומים** – בשעה טובה הפח הכתום הגיע לאפיקים ונפרסו 72 פחים כתומים בסמוך לפחים הירוקים ובאזורי פינות המחזור. בכל מקום בו יש פח ירוק. מה צריך לזרוק לפח הכתום (ומה אסור) פורסם ב"מקומי" וגם בעלון זה, נשמח לשיתוף פעולה בנושא. לשאלות ניתן לפנות למשרד בינוי ותשתיות.

יום הולדת שמח לאפיקים!
איציק כהן וצוותי בינוי ותשתיות ונוי

הסבר על חיובי המים הקרים

לכל בית יש הקצאה של 3.5 קוב לאדם (מינימום 7 קוב לבית) במחיר מוזל. כל קוב מעבר להקצאה מחויב במחיר גבוה. החישוב נעשה למים של הבית ושל הגינה יחד. בנוסף לחיובי המים, יש חיוב בגין אגרת ביוב (משולם למועצה) ותחזוקת הביוב (משולם לאגודת המים) – החיוב נעשה רק על השימוש במים קרים ולא כולל את מי הגינה

טבלת מחירים

מחיר מוזל עד גובה הכמות המוכרת	3.97 ₪ לקוב
מחיר גבוה מעל הכמות המוכרת	10.97 ₪ לקוב
אגרת ביוב למועצה	3.59 ₪ לקוב מים קרים (לא כולל גינן)
תחזוקת ביוב לאגודת המים	1.64 ₪ לקוב מים קרים (לא כולל גינן)

זאת דעתי: מקרים, תגובות, ומרכזי מיזוג

אנו מצויים בעיצומה של עונת הקיץ הלוהטת, ככלל ובפרט באזורנו, שנחשב לחם במיוחד. לפני חודש וחצי, חווינו הפסקת חשמל למשך זמן ממושך. על מנת לעבור בשלום, הפסקת חשמל נוספת באפיקים, עלו אצלי מספר פתרונות אפשריים, הכוללים בין השאר, את פתיחתם של מבני ציבור ממוזגים, שמוזנים בעת הצורך על ידי גנרטור (כדוגמת חדר-האוכל), שריונם וגיוסם של רכבים ממוזגים, פתיחה המונית וגורפת (חינמית) של בריכת השחייה שלנו, ועוד, ועוד...

שבת שלום, עירא תומר

הפחים הכתומים מגיעים לאפיקים

בשורה כתומה לעמק הירדן: בשבוע שעבר המשיכה המועצה, יחד עם תאגיד מחזור האריזות 'תמיר', בהצבת הפחים הכתומים ברחבי יישובי עמק הירדן - והציבה אותם גם בקיבוץ אפיקים.

הנה כמה דברים שחשוב שתזכרו

למה חשוב למחזר?

בכל יום מיוצרות בישראל מיליוני אריזות העשויות מחומרים שונים, לחומרים אלה ייקח זמן רב להתכלות (מתכת כ-100 שנים, פלסטיק כ-500 שנים), אך הם ניתנים למחזור. כשהאריזות מופרדות כבר בבית ומושלכות בנפרד לפח הכתום, פסולת האריזות מגיעה נקייה ככל הניתן לתחנת המיון, קל למיין אותה ולהעביר אותה למחזור.

מה זורקים לפח הכתום

- אריזות פלסטיק
- אריזות מתכת
- אריזות משקה

המועצה תחלק בתקופה הקרובה ביישובים מגנטים עם הסברים בנוגע לאופן המחזור. כמו כן היא תקיים בתקופה הקרובה סדנאות ופעילויות הדרכה ברחבי היישובים.

אנו קוראים לכל התושבים לקחת חלק במהפכת המחזור - *ולזרוק לפח הכתום רק את מה שמיועד לו.*

איציק כהן

בינוי ותשתיות אפיקים

גם במועצה האזורית עמק הירדן:

אריזות זורקים לפח הכתום

ומה לשאר אמצעי הפרדה?

- אריזות זכוכית לפח הסגול**
- עיתונים, אריזות נייר וקרטון דק לפח הכחול**
- אריזות קרטון עבה לקרטוניה**
- מתקן לאיסוף טקסטיל בגדים, נעליים ושמיכות**
- מתקנים לאיסוף פסולת אלקטרונית סוללות, נורות, ומכשירי חשמל תקולים**
- את בקבוקי המשקה מכל סוג יש לאסוף ולהחזיר בסופרים ובמכולות על פי הנחיות חוק הפיקדון.**

מה לזרוק לפח הכתום

- אריזות פלסטיק**
- אריזות מתכת**
- אריזות משקה**

הידעת?

- פסולת אריזות מהווה 60% מכלל נפח הפסולת הביתי

תמחזרו, זה מה שעושים היום

זאת דעתי: שיפור התשתיות בחצר

לכבוד:

יו"ר הקהילה – אמיר רומנו

הנדון: שיפור התשתיות בחצר אפיקים

אם אני לא טועה, עוד לפני שנתיים הובטח תקציב לתיקון תשתיות בחצר הקיבוץ של אפיקים. כמו מדרכות, כבישים ועוד.

1. למה לא מתקנים את המדרכה המסוכנת הנמצאת מאולם המופעים צפונה לבית 17. זו מדרכה עם מפגעים קשים גם לקלנועיות וגם להולכי רגל.
 2. הכניסה לאפיקים, חייבים לתקן את כולה עם שכבת זפת מתאימה. כל הכביש הזה לא מתאים אפילו לכניסה בכפר בשטחים.
 3. הכביש המוביל לבית הקברות מאוד משובש. כבר לפני שלוש שנים ניתן עבורו תקציב חיצוני לשיקומו.
 4. יש להתקין במפרים תקניים ממגרש החניה ליד הכלבו ועד משרד הרישוי של אפיקים, הנהיגה בכביש הזה מטורפת. עלולות לקרות תאונות.
 5. הגיע הזמן להחליף את פחי האשפה בחצר לכאלו שאפשר לפתוח אותם עם הרגל. המכסים ביד מאוד כבדים וידוע לי על קיבוצים ששם זה קיים.
- אני יכול לציין עוד המון נושאים שחייבים לטפל, אבל למה לא מתחילים בביצוע.
- על מנת לקדם את הנושאים יש להזרים תקציב לאגף התשתיות!!! נא להתייחס בהבנה לכתוב. בלי תקציבים מתאימים אי אפשר להתקדם.

בברכה

ראובן אוליאל

* התייחסות ותשובה לפנייתו של ראובן ניתנו ע"י קורן בעדכונים ממנהל הקהילה (עמ' 5).

מחלקת מיצוי זכויות ופנסיה – מידע לחברים

באפיקים קיימת מחלקה למיצוי זכויות ופנסיה
אשמח לעזור לכם ולטפל בכל הקשור ל:

- תביעת לקבלת קצבת זקנה
- תביעת לנכות כללית
- סיעוד
- אובדן כושר עבודה
- לתאם לחברים (גם מי שלא בגיל העבודה) פגישות עם עמי מטנא לגבי בדיקת ביטוחים כפולים של בריאות ופנסיה- ללא עלות.

בנוסף בבקשה לעדכן אותי בכל שינוי של:

- חברים אשר סיימו עבודה ונמצאים באבטלה או שלא.
- נולדה/ה לכם תינוקת/שעה טובה.
- מקבלי קצבת זקנה שמימשו את זכותם ולא יידעו אותי.
- חזרה משנת חופש.
- גיוס/שחרור משירות צבאי.

זמינה עבורכם בכל שאלה והתלבטות
למידע זה יש השלכות וניתן למצות זכויות, אל תוותרו על זכויותיכם.

סילבי פרידמן

קיבוץ אפיקים
מחלקת תרבות

פ(נ)ינת התרבות

לוהט, הכל לוהט. המדרכות, הגגות, הספסלים. לוהט לנו בחוץ ובעיקר לוהט בנשמה. רובנו נותנים את הלב והנשמה במאבק על עתידנו ועל עתיד ילדינו- מאבק שירשם בספרי ההיסטוריה.

ובגלל שהכל כל כך לוהט, הסיבות לחגיגות לפעמים נראות מיותרות, אבל לא! דווקא בגלל זה, אנחנו צריכים להמשיך ולחגוג. להילחם ולחגוג- לחגוג את היותנו אנו ואת היותנו פה.

בלהט הזה הגדול, אנחנו מציינים 99 שנים לייסוד אפיקים ותחילת שנת ה-100. היות ואת שנת ה-100 החלטנו להתחיל באופן רשמי בראש השנה, השנה, יום ההולדת יהיה צנוע. וזה מה שצפוי לנו:

יום חמישי 3.8

17:30-20:30 בבריכה- סדנת אקרובאלנס הורים וילדים (בהרשמה מראש).

יום שישי 4.8

ארוחת שישי בחדר האוכל (חיכינו לזה שנה שלמה)

שבת 5.8

16:00-18:00 "מרץ ברווזים" (תעקבו אחרי הפרסומים במדיות השונות)

ומה עוד אתם שואלים?

צוות ראש השנה בראשותה של גבי אסם התגייס לפתיחת שנת ה-100 ועובד חזק!

אז... שיהיה לנו חג שמח

נורית גת- פלס

יצוות התרבות

שנת ה-100 לייסוד אפיקים – בואו ונשיר על זה היש!

שלום לכולכם

שנת המאה לייסוד אפיקים בפתח ולשם כך התאספנו, צוות חשיבה, במטרה לבחון איך נציין ונחגוג את השנה המיוחדת הזאת. הצוות כלל את: בתיה רוקמן, אורלי אולמן, יניב אסם, מאיה אשכנזי, עדי נחשתן, דור עתיר, נורית גת פלס.

החלטות שהתקבלו:

1. דגש לשנת המאה בחגים המרכזיים.
2. שדרוג הכניסה לקיבוץ. אורית דומוביץ' דיווחה על כך בעלון הקודם, למי שפספס, אלה עיקרי הדברים: צוות חגיגות המאה פנה לאורית ולגל אולמן בבקשה לטפל בנראות הכניסה לקיבוץ. חברה חיצונית תכננה עיצוב בצניעות ועם הרבה אהבה וצבעוניות, כניסה מטופחת עם עצי נוי, ספסלי ישיבה מאבן ועץ והרבה צמחיה ירוקה. התוכנית אושרה בוועדת תכנון, עבודות הפיתוח החלו בימים אלו וימתינו עד ראש השנה.
3. שילוב אירועים ומפגשים קהילתיים במשך השנה: פרויקט אמנות קהילתי בהובלת אסיה לשם; ערב הרצאות TED עם בני אפיקים שעזבו (עדיין לא נמצא מוביל לערב זה)...
4. בימוי, הפקה וסרטים - הוחלט להזמין מפיקה/במאית חיצונית – שירי מידן. עריכה של סרטי אפיקים מהעבר וההווה בעזרת חברי אפיקים בהובלת רני ברנר.
5. צוות בקרה ואישור כספי לאירועים לאורך השנה.

על מנת שכל השמחה והחגיגות הללו ייצאו לפועל, ובמטרה שכמה שיותר חברים, תושבים ונוער יהיו שותפים לעשייה, יירתמו לביחד המגבש ולגאוות היחידה, לפניכם הפירוט של רכזי החגים. כפי שתראו, לא כולם מאוישים וכל רכז. ת חג מחכה למצטרפים נוספים לצוות. זה הזמן לשנס מותניים, להשתלב בעשייה ולהיות שותפים:

- ראש השנה תשפ"ד: גבי אסם
- סוכות: יעל גלסמן, סמדי אברהם, אפרת קול.
- חנוכה: - מופע חנוכה: לא מאויש.
- פסטיבל האור: בועז טסלר.
- ערב הילה-היה: עפרה בורנצווייג ואיה סהר.
- סילבסטר: צעירי אפיקים.
- פורים: הדר אופין.
- ליל הסדר: מאיה אשכנזי, עופר רוקמן-רומנו, צפי עלי.
- יום העצמאות: לא מאויש.
- שבועות: לא מאויש.
- כנס מחזוריים בראש השנה תשפ"ה: אורלי אולמן.
- ראש השנה תשפ"ה – מופע נעילת שנת המאה: לא מאויש.

מחכים להשתתפות ולפניות. בואו נוכיח שוב שכל היש הזה הוא שלנו ונעשה על-ידינו!

נורית גת פלס.

מאגף הבריאות – כדאי לדעת

תחליפי אשפוז בבית חולים

בעקבות העומס בבתי החולים, קופ"ח מאפשרת תחליפי אשפוז, מסתבר שאשפוז בית זול לקופה בהרבה ולכן הם מאפשרים זאת, בהפנייה של רופא משפחה או של בית חולים ובתנאי שיש בן משפחה או מטפל 24 ש' עם המטופל.

אשפוז בית אקוטי

עלית למיון והובחנה דלקת ריאות/דלקת בדרכי השתן/אי ספיקת לב – אבחנה הדורשת טיפול אנטיביוטי או אחר דרך הווריד, עד כה היית מתאשפז לכמה ימים ואחכ' משתחרר הביתה עם המשך קבלת התרופה דרך הפה. כיום כבר במיון, או עד 3 ימים באשפוז אפשר לבקש אשפוז בית. צוות של אחות, רופא מגיע יום יום לבית המטופל ומאפשר טיפול דרך הווריד, אם צריך צילום, הם דואגים לכך.

איזון סימפטומים

חולים אונקולוגיים (לא סופניים), דמנטיים, אי ספיקת לב, אי ספיקת כליות, פרקינסון, ועוד הזקוקים לטיפול בכדי לאזן את המצב, להתאים תרופות, לבצע בדיקות – עד כה זה נעשה תוך כדי אשפוז, היום ניתן לבקש מרופא משפחה, איזון סימפטומים בבית וצוות של רופא אחות, גריאטר אם נחוץ, עו"ס כל אלו מגיעים לבית המטופל.

הוספיס בית

חולה נוטה למות המבקש להישאר בביתו יקבל את כל התמיכה והטיפול הפליאטיבי ע"י צוות של רופא, אחות, עו"ס. פנייה דרך רופא המשפחה או אחות המרפאה.

חום יולי אוגוסט

אנחנו די מתורגלים בימי החום הכבדים ובכל זאת כמה תזכורות לילדים ומבוגרים (כדאי לקחת ברצינות, ראו אפילו ביבי התייבש!

שמש

ידוע לכולם כי חשיפה לשמש מסוכנת, לכן לפני החשיפה לשמש יש להימרח בתכשירי הגנה, גם אם לא מדובר בחשיפה בחוף הים, אלא רק בשהייה בחוץ. תכשירי ההגנה חשובים במיוחד בחשיפות הראשונות לשמש ולבעלי עור בהיר. גם עם קרם הגנה – יש להגביל את זמן החשיפה! שימו לב השהיה בבריכת אפיקים מתחת לציליה אינה פוטרת מקרם הגנה!! אם כי מהווה מחסום ראשוני. ההמלצה – להצטייד בתכשירי הגנה בעלי מקדמי הגנה 30-50.

טביעה

מידי שנה, במיוחד בקיץ, עשרות אנשים מתים מטביעה, זו אחת הסכנות המשמעותיות ביותר בקיץ. בשעות שהברכה עמוסה הסכנה גדולה יותר, אנא אל תסירו עיניים מהילדים גם אם נדמה לנו שהם שוחים טוב, כדור בראש או גלגל שמתהפך יכולים להוביל לצרות.

התייבשות

חשוב לשתות נכון ומספיק, בכל ימות השנה. ההמלצה - ביום חם כשנמצאים בחוץ, יש לשתות 3-4 ליטרים ביום. אם נמצאים במקום ממוזג, אין צורך לשתות יותר מאשר בחורף. צריך לשתות בהתאם לחשיפה לחום. אם מזג האוויר חם ויבש, חשוב לשתות, גם אם לא מרגישים שמזיעים. אדם צריך לשתות בממוצע 2-2.5 ליטרים ביום שיגרתי, כולל נוזלים מהמזון, כלומר כ-8 עד 10 כוסות. כשנמצאים בחוץ ובחום יש לשתות 2-3 כוסות לשעה. חשוב לזכור: קולה, קפה ותה, הם משקאות שמגבירים מתן שתן. כששותים ומשתנינים מאבדים מלחים, בעיקר אם מזיעים. כמות המלח שיש לצרוך ביום היא 2-3 גרמים. לכן, אם עושים מאמץ יוצא דופן, בחום ומזיעים, מומלץ להוסיף לתזונה חטיף מלוח אחד.

זיהומי מזון

חשוב להימנע מצריכת מזון מקולקל, הגורם להרעלת מזון. ההמלצה – שמירה על היגיינה, של הידיים, של משטחי החיתוך מעץ ומפורמייקה. אין לשמור מזון מעבר לתאריך התפוגה שעל האריזה. יש להכניס את המזון לצינור, להקפיד על מקום רכישת המזון ומקום הכנתו ואכילתו.

חשוב לזכור: גם הווירוסים וגם החיידקים מתרבים במזון הלא מצונן. בקיץ הדבר שכיח יותר. אוכל לבריכה לארוז בקרח!

עקיצות והכשות

בקיץ, במרכז הארץ, חי העכביש - השיישן החום, זהו העכביש הארסי היחיד המשמעותי בארץ. עקיצתו אינה מסוכנת אך היא לא נעימה. ההמלצה - אם העקיצה גדלה ובאמצעה כתם כחול כואב, יש לפנות לרופא, הסכנה בקיומה של עקיצה כזו טמונה בזיהום המשני.

יש להיזהר מנחשים, עקרבים, לא לשלוח ידיים למקומות חשוכים, לא ללכת יחפים בין שיחים וגרוטאות. במקרה של הכשה

- להשכיב את הנפגע במנוחה מוחלטת ולהרגיעו.
- לקבע את האיבר המוכש.
- לדאוג לפינוי מהיר ככל האפשר לבית החולים הקרוב.
- נסו לזכור, ככל הניתן, סימני זיהוי בבעל החיים המכיש מבלי לסכן את עצמכם.
- לא לנסות ללכוד את הנחש בעצמכם לשם כך יש להזעיק מומחה (באפיקים בר שדה)

מכת חום

מכת חום נגרמת כשנמצאים בחוץ, אין מספיק מים ואין דרך להגיע לצל ולהקל על עומס החום. הסימנים למכת חום אינם ברורים, ועלולים לבוא לידי ביטוי ברגזנות, חיוורון, הזעה, וכו' ההמלצה - כל שינוי התנהגותי מחייב בדיקה. יש למדוד חום בפי הטבעת, זו הבדיקה האמינה ביותר. חשוב לזכור; אם מודדים חום בבית השחי או בפה, והוא גבוה, אזי יש חום. אולם, אם מודדים חום באיברים אלו ולא עולה החום, אזי, כלל לא בטוח שאכן אין חום. מומלץ להימנע מתכנון פעילות בימי קיץ חמים במיוחד, להימנע בצל, להצטייד במים ובכובע.

עונת הכינים

חודשי הקיץ הם גם "התקופה החמה" של הכינים, אותם טפילים מוצצי דם שמתמקמים על ראשינו ומתרבים ללא הפסקה.

- להקפיד על היגיינה אישית.
- להקפיד על כך שלכל בן-משפחה יהיו מברשת ומסרק נפרדים.
- לסרק את השיער במסרק בעל שיניים צפופות מדי יום.
- להימנע משימוש משותף במגבות, מברשות, כובעים וכו'.
- לאסוף שיער ארוך.

קיץ מהנה ובריאותי.

עיריית פורת

מרפאת השיניים המחודשת

מרפאת השיניים באפיקים פועלת בימי שלישי, רביעי. לכל צורך, עזרה ראשונה או קביעת תור יש להתקשר לנייד של המרפאה 052-2151558, קיצור 6878 התשלום בכרטיס אשראי או מזומן. יש החזר מהביטוח על צילומי שיניים.

מחזור ע"ה – מחזור 75 באפיקים

צילום: שגיא בן יצחק

אורי נער

ארי איתן בר חושן

איליה זהרהרי

בר מרימסקי

גדי כוטל

יואב טויסטר

יובל פלד

יונתן מאור

ליבי שלף

נבות מנצ'ל

נתנאל גלושקו

עברי גרה

ענבר אסם

רן פינסקי

תלם כץ

מתגייסת לצה"ל

מתגייס לצה"ל

מתגייס לצה"ל

שנת שירות ב"בית רות"

שנת שירות באברבנאל

מתגייס לצה"ל

שנת שירות ב"פנימיית התיכון לחינוך סביבתי"

שנת שירות בכפר הנוער "נווה הדסה"

מתגייסת לצה"ל

שנת שירות בפנימיית "האורנים"

לימודי תקשורת וקולנוע (עתודה)

שנת שירות בכפר הנוער "מנוף"

שנת שירות בקיבוץ בארי

שנת שירות בכפר הנוער "כנות"

שנת שירות בפנימיית "הבית לילד - בית זינגר"

דרך צלחה! צאו בשלום וחזרו בשלום

ילדים שלנו

ליבי, בר, יובל, אורי, איליה, עיברי, יונתן, ענבר, נבות, יואב, נתנאל, גדי, רן, תלם וארי
במעמד המרגש הזה בו אתם מסיימים תקופה של ילדות, של יחד-
רגע לפני שאתם מתפזרים לארבע רוחות השמיים-
רגע לפני שאתם מחליפים סטטוס -

זכרו לקחת אתכם את הבסיס הירוק העוטף והתומך שקבלתם עד הלום, את רגעי הילדות והנעורים שעיצבו
אתכם לצעירים הטובים שאתם היום, את המטען הערכי שספגתם במודע או שלא.
דעו להשתמש ולממש את כל אלו בהמשך הדרך ולהפיץ מהאור שלכם לטובת הזולת ולטובת המולדת שלכם.
היו טובים לעצמכם ושמחים בחלקכם.

משירו של קיפלינג :

"למד אותנו להתענג על פשטות
הדברים
ושמחה שאינה נובעת ממעיינות
מרים
מחילה על כל עוול
מאמש
ואהבה לכל אדם תחת השמש".
שמרו על הצפון, דרך צלחה
באהבה אינסופית
ההורים שלכם

ברכת מחזור ע"ה - בנות ובני י"ב

מוזר להגיע למעמד הזה, לסכם ולהבין שהתקופה הזאת הגיעה לסיומה.
השנים היפות, הקלילות והמצחיקות נגמרו, אבל זה לא הסוף.
אנחנו יוצאים לדרך חדשה, מתבגרים ולומדים איך לצאת לעולם הגדול.
מקבלים עצמאות (וסוף סוף - מקבלים דירות).
תודה על כל האהבה והתמיכה שהקיפו אותנו,
המשפחה, החברים וניצי...
שהיו שם בשבילנו וגידלו אותנו עם השקעה מכל הלב.
תודה על החיבוק החם מהקיבוץ, האנשים שמסמלים עבורנו את תחושת הבית.
החיוך על המדרכות, השלום בחד"א, השאלות הקבועות "של מי אתם?" ו"איך כבר גדלתם?" שנותנים לנו את
חותמת הביטחון והשייכות.
מתרגשים לקראת יציאתנו למסגרות
השונות- שנת שירות, צבא, עתודה...
ויודעים שאפיקים תמיד יישאר עבורנו
העוגן והמקום הבטוח.
ניפגש בסוף"שים ובחגים,
אוהבים וכבר מתגעגעים
דליתים 2023

אפיקים חוגגים 99 שנים לייסוד הקיבוץ

91-99 שנים לעלייתנו על הקרקע, היא אדמת "הטוצ'קה"

קיבוץ השומר הצעיר מס.ס.ר, הוא קיבוץ אפיקים, נוסד בקיץ 1924 בוויזיה שליד מחניים. הראשונים היו: אריה בהיר, אברשה ברמן, אליהו דגני, אריה כבירי, שלמה לבה, רבקה זילברמן, זאב צ'לנוב, מיכאל צ'ריקובר (צרי) וצבי רובין. מקבוצת הראשונים נשארו אריה בהיר ומיכאל צ'רי. בתאריך 16/12/1924 עברו לבית-גן ביבנאל ושם הצטרפה אליהם ה"שישייה" שהגיעה לארץ באונייה "צ'יצ'ירין": שורה אילנאה, שלמה אלפרט, קלרה גלילי, דודיק וורטמן, יוסף יזרעאלי ומרדכי זעירא. לאחר פרשת נדודים של 8 שנים, ופיזור בין פלוגות עבודה שונות ברחבי הארץ, ולבסוף התכנסות בחצר-כנרת, בשנת 1932 עלה הקיבוץ למקום התיישבותו הקבוע על אדמת הטוצ'קה. משימה שהושגה עקב הנכונות של הקבוצות הוותיקות להקצות לנו 500 דונם מאדמותיהם.

ב-1932 ניטע העץ הראשון והגיעו המים הראשונים בתעלת המים שהחלה דרכה הרחק על יד הירדן. נבנו בנייני המשק ומתקניו ואחריהם בנייני המגורים ומוסדותיו הציבוריים. לאט לאט הצטרפו חברי הקיבוץ וילדיו מחצר-כנרת לנקודה, שלימים קיבלה את שמה אפיקים. עשרת הראשונים שעלו על אדמת אפיקים: אסתר גלעדי, אידה הלמן, ישראל חופש, חיים ייני, אברהם לשם, יהודה מס, מיכאל צ'ריקובר, בני קירשון, שמעון רוזינר ואייזיק שולמן (שלמון).

ההיסטוריה של קיבוץ אפיקים הולכת שנים רבות אחורה, תחילתה בארצות רחוקות מכאן ועד עליית הקיבוץ לקרקע. במאות המסמכים השמורים בארכיון מתוארים קורות הימים ההם והמעין בהם יכול לשכוח את עצמו. תוך כדי הקריאה והניסיון להבין ולהפנים את הלך הרוח, את סיפור המעשה על כל שלביו והיווצרותו של הקיבוץ. בחרתי להביא מהארכיון דווקא את הסיפורים של היום יום, את האנקדוטות הקטנות, המשעשעות לפעמים ומעוררות הפליאה, שמעבירות בקצת את רוח הימים הרחוקים ההם.

1924- תנאי מגורים בוויזיה - שניים היו ישנים במיטה אחת מחוסר מיטות. שלמה לבה מצא פטנט, היה זורק את עצמו ומטלטל במיטה בלילה כדי שלא ירצו לישון איתו.

שוב עמדה לפנינו השאלה הארוורה: השפה הרוסית. דעת חברים היתה, אפשר להשתמש ברוסית כאשר מדברים על עניינים רחוקים שאי אפשר לדחותם. אך בשום אופן לא בנושאים אקטואליים.

1925-עפולה

- הזוג הראשון בקיבוץ, לוי מליקובסקי ופירה בורוביה מתחתנים בחשאי בזיכרון יעקב אצל הוריו. שערורייה! כיצד הולכים תחת חופה-קליקלירום.
- אחד הבחורים נתן נשיקה לבחורה, היה ברור...
- בבית-גן התחילה קליטת העליה. באה קבוצה חזקה של שומרים מקייב ואודיסה. מכבר שמענו רבות על הצמד-חמד מיטיה זעירא ודודיק וורטמן. החלטנו לקדם את פניהם כיאות: הכינונו חלווה, מילאנו בפנים פלפל והגשנו למיטיה. זה בלע ואמר: "אבל תנו גם לדודיק..."

- שורה רוגלסקי הטיף לאהבה חופשית. זאב הים עמד בפרץ והירצה על אהבה מתוך אספקטים מוסריים.
- הייתה שיחה בשאלת המכתבים. התעוררה אצלנו, האם מותר לשומר לאסור על חבריו את קריאת מכתביו הפרטיים. והנה א. דורש שכל שומר לא יסתיר שום דבר מחבריו. הוא אומר שאם יימשך מצב כזה, תצא מקבוצתנו מטבח. גם ר. מסכימה אתו, על דבר אחד חלקה עליו, היא אמרה, שעוד לא הגיע הזמן שנוכל לגלות איש בפני רעהו את סודות נפשו, ובשביל זה יש רשות לכל שומר לאסור על רעהו לקרוא את מכתביו. אבל שאר הקבוצה התנגדו להם. אמרו שזה צריך לעשות עכשיו ולא בעתיד, אי אפשר לשלול זאת מבן חופשי, הן במכתביו הוא נגלה הרבה יותר. אך א. אומר, שיש לפעמים מקרים שהמכתב מרוסיה שלוח ויש לחשוב שיש בו ידיעות על הסתדרותנו, ואם החבר נעדר מהבית, יש רשות בידי החברים לא לחכות לו, לפתוח ולקראו. לזה הסכימו כולם.
- קבוצה גדולה- אצלנו כבר ניכרים סימנים של קבוצה גדולה. יש לנו מנדולינה, התזמורת החלה לפעול, רכשנו מכונה שפורסת לחם. אף חמור חי, אמיתי לרשותנו, המביא מים להשקאת הטבק. שמו "טיפשי". אני מקיימים חוגים לסוציולוגיה, לעברית, ללימוד תנועת העבודה בארץ. מופיע עיתון ושמו "שמע פועל".
- אחת הוותיקות שהגיעה חודש לפני לארץ אמרה לי: קח איתך קומקום מים ובמידה והאבן לא תתפצח תרתיח אותה במים. עשיתי כדבריה. רק לאחר זמן מה שמתי לב לצחוק שמסביבי - היה זה אחד ממעשי הקונדס ש"הוותיקים" היו עושים ל"ירוקים", כי הרי ברור שהמים נועדו לשתייה והאבן לא תתפצח מהרטבה. זכרתי את השיעור ובהתלהבות הייתי מעביר שיעור זה לכל חדש, לאחר שנעשיתי "ותיק" בזכות עצמי.

1926- מהנעשה: "כל כנרת" ראש השנה תרצ"ו

- במטבח- מבשלים ואוכלים בלי עין הרע ממש כמו אחרי רעב גדול (לפי דברי האקונומית החדשה). לכבוד ראש השנה הכינו הרבה ריבה, הבאה למלא את מקום הדבש. כל אקונומית מצטיינת באי אלה שינויים, וגם חנה שטרן כיסתה את השולחנות במפיות, מחצצות ושאר ירקות.
- במאפיה: לינה אופה לחם וגם כן מתאוננת על תיאבון יוצא מהכלל. קשה להאמין שלחומר אנושי כזה נולדים ילדים כל כך חסרי תיאבון כמו ילדי הקיבוץ.
- בנהגות: אף אוטו לא נקנה וגם לא התהפך במשך הזמן האחרון. הניסיון להכניס בחורה לגראז' לא הוכתר בניצחון. יש אומרים שהנהגים מתנגדים, מפני שזה יפריע להם להתבטא כאוות נפשם...
- בקומזיצים: העניינים די יגעים. בקושי מצליחים להשיג צלחת זיתים. יצאה גזרה מלפני האקונומית שאין איש מלבדה יודע לחפון זיתים מתוך החבית והעובר על גזרה זו-מתחייב בנפש הזיתים.
- החלטות: הוחלט שהביקור באסיפה חובה הוא. ומי שיעבור על החוק יש רשות להוריד אצלו מכסף החופש עשרה מיל בעד כל נאום שלא יישמע. הוחלט גם בעשר ושלושת רבעי לסיים את האספה.
- "אנו צועדות בחיפה שלוש אימהות עם התינוקות בזרועותינו אל טיפת החלב. בדרך לשם היינו צריכות לעבור את השוק הערבי. אחד החברים היה מלווה אותנו מטעמי ביטחון. הערבים היו לוטשים עיניהם ומביטים בקנאה על הבחור המאושר, שיש לו 3 נשים וילדים".
- ...התכנסה קבוצת חברים על הגורן וקיימה שיחה בלתי רשמית. השאלה היתה גורלית: הלקבל את הצעת הפירוק או לקיים את הקיבוץ בכל התנאים. היו מעט התבטאויות, השתיקה היתה ארוכה. התשובה היתה אחידה: אנו, המתכנסים כאן, מחליטים לשמש הבסיס של הקיבוץ הרוסי, הרוצים לעזוב - ילכו. התחלנו הכל מחדש.

1929- סידור התצלומים

אחד החברים הציע לבדר אלבום תצלומים כללי של הקיבוץ, לרכז בתוכו את כל התצלומים הנמצאים ברשות החברים. לא יתכן, הוא אמר, שבקומונה ישמור כל אחד את תמונותיו לעצמו. הצעתו נתקבלה ומהמזוודות הוצאו תמונות של סבים, סבתות, ידידי החברים מתקופות שונות. הוא הדביק את כל התצלומים באלבום בדבק חזק. לאחר מספר שבועות התחילה התפכחות וכולם אצו להוציא את תמונותיהם מאלבום המשותף.

1931- שיא הנשף-אלם מוחלט

...בשנת 1931 בראשותו של דודיק וורטמן נערך מסע שיגעון. שיא הנשף היה –אלם מוחלט. שבעה אנשים החליטו לשבת בחדר האוכל ולשתוק במשך שעה שלמה. תמורת השתיקה הובטח להם ספל שמנת, אך במקום שמנת היו צריכים להסתפק בחלב רזה...

חיים ייני-1931

...בשנת 1931 שמרתי עם דוד בן-מן בפרדס בפני מסתננים, גנבים ערבים. באחד הלילות כשחזרתי מהחצר לשדה, שמעתי את קולו של דוד: "ארצה פול", "ברך כרע"! ועוד. ברגע הראשון הייתי סבור שתפס גנב, אך בהתקרבי למקום הבחנתי שדוד פוקד על עצמו וגם מבצע כל פקודה...התברר שבהעדרי ממקום השמירה, התאמן בתרגילים שקיבלנו בימים ההם באימוני "ההגנה".

בעלי זקנים-1931

באספת "בעלי הזקנים" בהשתתפות החברים: גרשון בירון, מוליה זהרהרי, ישראל חופש, יוסף יזרעאלי, חיים ייני, נחום כהן, סיומה לין, מנחם פוכרט, מיטיה קריצ'מן – הובעה קורת-רוח מהתפתחות האגודה והשפעתה על חברי הקיבוץ. הוחלט לקיים הסברה אינטנסיבית על ערך הזקן בחברתנו, להוציא עלון בשם "זקן אהרון" (ככתוב: זקן אהרון שיורד על פי מידותיו). לבסס את הרעיון לפי ההשקפה המרכסיסטית (קרל מרכס גידל זקן) ועל יסוד זה להוכיח לחיים שהנוהג לגדל זקן הינו כשר מבחינה מעמדית. הוחלט לחבר המנון מתאים ההולם את המשימה הזאת...ניתנה התראה אחרונה לסיומה, שישתחרר מהשפעת שושנקה ואם יסטה מהדרך ויגלה סימני בגידה. התוצאות תהיינה חמורות... ליוסף יזרעאלי ניתן הייתר לגלח את הזקן, כי עליו להיפגש עם אישיות מסוימת...

1932- רכבת העמק-מנחם לוזיה

עליתי לרכבת הנוסעת מחיפה לצמח. השעה היתה בין ערביים. הרכבת זחלה לאט, בהגיעה לסביבות גשר-אשדות יעקב, ניגש אלי מבקר הכרטיסים, שהיה ממיודעי ופתח בשיחה ידידותית. הטפתי לו מוסר וטענתי שהוא אינו נהג כדרוש... לתמיהתו – "מדוע?"; אמרתי לו: האם עלי להיטלטל עד צמח ומשם לכתת רגלי עד "הנקודה"? הוא נעלם למספר דקות, חזר אלי ואמר: הרכבת תעצור ליד המגדל הלבן. הודיתי לו, הזמנתי לרדת איתי הביתה ולשתות קפה... אכן, הרכבת נעצרה על יד הבית. ברדתי, ראו אותי עובדות גן-הירק, לטשו בי עיניים בתמיהה: מה זה? תשובתי היתה "אפנדי חזר הביתה".

שנות ה-40. צילום: זולטן קלוגר

אל ייאוש - מתוך פליטון לקראת 2 באוגוסט 1934

אל ייאוש חברים! כי אם יש דבר היכול להעביר אדם על דעתו, הריהו החום האיום, המתיש כוח הלוקח מוח. כשאדם נמס כולו, יוצא בפלגי זיעה שקולחים ממנו, כשעיניו ממצמצות מלאות, וידיו רפות כידי זקן בן מאה.

מה פשענו כי העניק לנו ה' מאש שמשותיו הרבות! ומבול או שיטפון היו מציפים את עמק-הירדן (לפני התיישבותנו כמובן) והיינו קובעים את נקודתנו בגליל-העליון ועוד למעלה ממנו, בסביבת הליטאני ברוך המים וקרירות המזג... כי אז היה ביכולתי לשבת בכובד ראש ובשיקול דעת ולמלא את הזמנת המערכת לכתוב מה?

על ההכנות לקראת חגיגת השני באוגוסט.

ועוד פעם אל ייאוש חברים. החגיגה היה תהיה.

חג העשור בוא יבוא. סוף סוף הלא עשר שנות חיים מציאות הן. ולהיוולד מחדש לא ניתן לבני- תמותה (הוי, לו ניתן היה להיוולד שנית ולא בעמק, כי אם בהר), אלא את החגיגה נדחה לימים קרירים יותר, לספטמבר או לאוקטובר.

ואז נוכל גם לקבל את אורחינו ברוח הכנסת אורחים במזרח.

ואשר לתערוכה, החברים כבר נמצאים בעבודה. ואשר להצגה, נצטרך לקבל בחזרה את כל המחברות היישנות שנת צדיקים" על אצטבת הספרים בחדרו של המשורר שלונסקי, ולמסרן לאחר צעיר וזריז ממנו. אולי לאלתרמן.

ובשני באוגוסט כדי שלא יעבור כאחד מימי השבוע, נערוך נשף פנימי דוגמת ערב האגדות שהיה לא מכבר. הקיבוץ, אם ברצונו להשיג דבר שיהלום את ערך היום, עליו לפנות אל אלה שהראו כבר איזו יכולת בתיאור ההווי הקיבוצי.

והם כיום רק שניים: נתן ביסטריצקי ויהודה יערי. ולאלה יש לפנות, אם הקיבוץ רוצה לראות בבואה נאמנה של עצמו.

במלאת 6 שנים לעלייתנו על הקרקע- מתוך אפיקים מס' 51, ט"ו באב תרצ"ח, 12.6.1938

מהנקודות המוריקות – הדגניות ובית-זרע, לא היה כל המשך עד בואכה נהריימה. רק שדות חרבים מלאים קוצים היו לפני עיניך.

אחרי שנים של צפייה, בעת הרחבת שטחי ההשקיה של המשקים בסביבה, נכנס גם קיבוצנו היושב בחצר-כנרת לבניית ההשקיה החדשה, ובעזרת המשקים צעדנו את צעדנו הראשון לקראת התיישבותנו (בהקצאת שטח בן 500 דונם) והונח היסוד לפעולתנו ולעלייתנו על הקרקע.

חברינו התחילו לחפור ולצקת בטון ונמתחה תעלת ההשקיה לאורך השטח שלנו החרב והמצפה למים חיים. ומה רבתה השמחה כשנפתח התלם הראשון בעזרת טרקטור השרשרות החדש. אכן עמוק נבקעו הרגבים היבשים ונרטבו ע"י החורשים. מאז התחילה בניית המשק - נטיעת הפרדס, זריעת אספסת, נטיעת בננות והכנות לגן-הירק. מאז רבו התלאות ברכישת הניסיון הדרוש.

החלה התרוצצות בלתי פוסקת מכנרת ל"נקודה" (בשם זה קראנו אז ליישובנו) וחוזר חלילה. לבסוף יכולנו לכל המכשולים. הוחלט להקים מחנה זמני של סוכות ממחצלות, לקבוצת העובדים הקבועים ב"נקודה".

המחנה הוקם וקבוצת חברים "עלתה לנקודה" לתקוע בה יתד וליצור את הקשר השלם לאדמה. התקופה היא נחרתה עמוק בליבנו ותהיה לנו למזכרת נצח.

בלי הכנות מרובות הוכן הערב בו חנכנו את המחנה וקשרנו את הקשר הקבוע עם האדמה שאנו יושבים עליה. מלבד חברינו בחצר-כנרת, באו מכל משקי הסביבה לשמוח בחגנו ונשאו את ברכתם ליישובנו החדש. מי בלחם ומי במלח.

ומסביב לעמוד הלפיד שהאיר את הסביבה, התאספו כולם ורקדו מעגל בתוך מעגל, עד שנהפכה האדמה היבשה לחול עמוק. ושירתנו מילאה את חללו של העמק כולו ועד למרחוק הגיעו הצלילים.

בתום המסיבה נשמעה שירת "תחזקנה" אדירה. המכוניות החלו לזוז ממקומן. קשה הייתה הפרידה ורבה הייתה ההתרגשות. קולות "השלום" הלכו ונדמו מרחוק. הקבוצה הראשונה והקטנה התכנסה בצריף המחצלות בלב העמק הזה השומם.

לא במהרה ישכח ערב ראשון זה של עלייתנו לגור בסוכות המחצלות ולשמור על ראשית יצירתנו על אדמתנו.

עלינו ברגל לירושלים

אתחיל מהסוף, זה היה קשה, זה היה מרגש, זה היה מאוד חשוב ואנחנו שמחים שהשתתפנו בזה.

כבר חצי שנה אנחנו מעורבים במחאה וברגע שראינו את הצעדה הקטנה שיוצאת מקפלן החלטנו שאנחנו חייבים להיות חלק ממנה. לא ידענו אז שיהיו עשרות אלפים, חשבנו שבסוף יהיו כמה אלפים שיעשו את הדרך ביחד.

עקבנו אחרי ההודעות בקבוצת וואטסאפ ייעודית לצועדים. כל יום הצעידה נערכה בבוקר ואחר הצהריים בשני מקטעים שונים, לכן ההתלבטות היא לא רק לאיזה יום להצטרף אלא גם לאיזה מקטע וכמובן איפה משאירים את הרכב ואיך אוספים אותו בסיום הצעדה.

בחרנו ביום שישי מסיבות טכניות שלנו ולא היינו

מודעים לכך שזה החלק הקשה ביותר במסלול. תיאמנו עם עוד זוג חברים מקבוצת כנרת שנהיה עם שני הרכבים ויותר גמישים.

תחילת הצעידה היתה בשעה 15:00 בחניון מח"ל על דרך בורמה ליד מושב מסילת ציון. הגענו לנקודת התחלת לקראת השעה 16:00 וראינו שעדיין יוצאות שיירות של אנשים המטפסים למעלה, מקום חניה לא היה ולכן אנשים החנו את הרכבים לאורך הכביש בשני הצדדים וכך גם אנחנו עשינו, ירדנו הצטרפנו לצועדים.

החברים שלנו היו עם כלבה, וכבר בהתחלה התברר להם שהכלבה לא יכולה ללכת, היה חם נורא, הצעידה היתה על הכביש החם והדרך תלולה מאוד. הם החליטו לחזור איתה לרכב ולכן נפרדנו מהם. הצעידה היתה בעליה מהשפלה אל הרי ירושלים במטרה להתחבר לכביש 1 לכיוון ירושלים. הסיבובים מפותלים, אין צל וזווית הכביש תלולה מאוד. לפנינו מאחורינו המוני אנשים, וראש הצעידה יצאו בכלל כשעה לפנינו. למרות שהודיעו לא להביא ילדים אנחנו רואים משפחות רבות עם ילדים. בדרך אנחנו רואים שומרי שבת שחותכים ויורדים באמצע הדרך בחזרה כדי להספיק להגיע הביתה לפני כניסת השבת.

פוסעים בצד ימין של הכביש, לעיתים מעבר לגדר ולעיתים בתוך הכביש, אמנם הרי ירושלים ואחר הצהריים אבל חום נוראי, שואבים את כל המים שהיו ברשותנו ואז הדרך נפתחת לכביש אחד ואנחנו רואים את השיירה הענקית לפנינו. לאורך כל הדרך עומדים אנשים ומחלקים לנו שלגונים קרים, אבטיחים קרים ובקבוקי מים. במקביל נוסעות לצידנו לאט מכוניות שגם מהן מחלקים מים, קרטיבים ואוספים את הפסולת שיש לנו (ניירות ובקבוקים ריקים).

החלק הראשון של השיירה מורכב מאנשים במצב פיזי טוב, הם דוהרים קדימה, בזנב השיירה אליו הצטרפנו צועדים לאט יותר. לצידנו משפחות עם ילדים קטנים על הכתפיים, זקנים, נכים (!! כשקשה לי אני מסתכלת עליהם ומקבלת כוח שאם הם עושים את זה גם אני יכולה. במקביל אלינו משתרכת שיירת המכוניות שתקועות בפקק בגללנו, רוב האנשים תומכים ומפרגנים ויש מעט קריאות משפילות או כועסות מהרכבים העוברים לצידנו. כל פעם כשנראה שיותר חם מזה ויותר קשה לא יכול להיות מתברר שיש עוד עיקול בדרך ואחריו עליה תלולה עוד יותר ואין צל. לפעמים עוצרים ויורדים מהדרך כדי לחפש צל בעץ אחד או שניים בדרך. במקביל התמיכה לאורך הדרך ממשיכה לספק מים, דוכן עם עוגות, תמרים, כוסות עם ענבים, אבטיחים וכמובן בקבוקי מים. מישהו עם מיכל ריסוס על הגב צועק "מכת"זית" ומרסס עלינו מים קרירים. רובנו עם דגלים, חלק עם שלטים מצחיקים וחכמים וחלק צועדים בכפכפים (זה באמת מעבר ליכולת ההבנה שלי) וכל זה בעלייה בזווית של 45 מעלות ומעלה בחום.

בגשר לפני שורש רבים עוצרים כדי להנות מקצת צל. אנחנו עוצרים שם לנוח, נשאר רק מעט עד לצומת הכניסה לשורש. לאורך הדרך מכוניות עוצרות והאנשים בהם שואלים אם למישהו קשה מוזמן לעלות על הרכב שלהם לקבל הקפצה קלה. מישהי יורדת מרכב, אני נשברת ועולה על הטרמפ במקומה. בסה"כ קילומטר אחרון, אבל אני חייבת מזגן ומנוחה לרגליים לרגע. זאב ממשיך לבד במהירות גדולה יותר בלעדי ואנחנו מגיעים כמעט ביחד לשורש. הטרמפ שלי הוא זוג אחים סטודנטים מעין כרם שלומדים בבאר שבע, הם נוסעים לארוחת שבת אצל ההורים ובגלל שנתקעו בפקק עם הצועדים הם הוציאו את הדגל שלהם מהחלון ומציעים טרמפ לעיפיים.

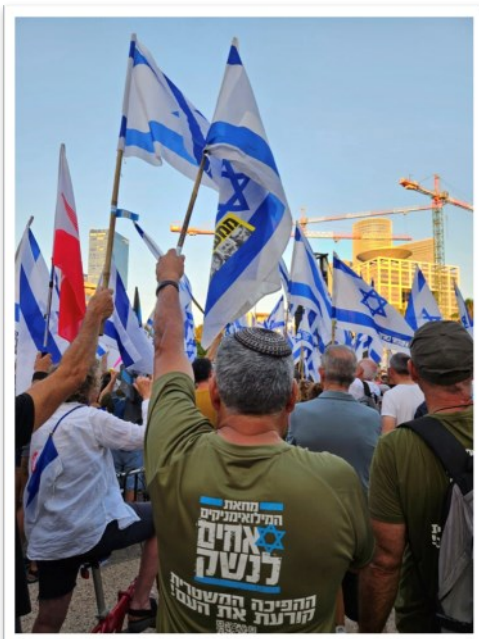
בצומת שורש יש כבר רוח קרירה וצל, אך יש עוד 2 ק"מ בעליה עד לחניון, החברים שנסעו ברכב מגיעים עוד

אחריו, הספקנו לנוח ואנחנו ממשיכים איתם ברכב לחניון. בדרך רואים עוד המוני אנשים שבאו עם שקיות אוכל תרומה לצועדים, הם צועדים עם שקיות המאפים, השולחן המתקפל והשמלות לבנות, ואפילו מיקי רוזנטל שצועד בצליעה שלו ולא מוותר לעצמו. כולם עולים בדרך לחניון שורש לקבלת השבת.

לקבלת השבת המאוחרת לא נשארנו, עייפים ירדנו לאסוף את הרכב שלנו מהכביש ליד חניון מח"ל. וראינו מולנו פקק ענק של מכוניות לקבלת השבת בשורש. למחרת שמענו מחברים שהעלייה לחניון בשורש בלילה ארכה להם כשעה וחצי ברכב, ממש כמו שלקח לנו ברגל בחום כמה שעות לפני כן.

לסיכום, התאהבנו בעם ישראל, אנשים נחויים צעדו לצידנו, אנשים טובים תמכו בנו לכל אורך הדרך, היתה תחושה שכולם מתגייסים בנחישות למשימה החשובה של ההגנה על המדינה, וכפי שכתבתי בהתחלה, זה היה קשה, זה היה מרגש, זה היה מאוד חשוב ואנחנו שמחים שהשתתפנו בזה. אני מקווה שמהוה מכל המאמץ האדיר הזה של כולנו ישנה את המציאות. אבל אם נצטרך להתחיל לבנות את המדינה מחדש, בהחלט יש כוחות נהדרים לעשות איתם את זה.

אורית יעל

בצער רב אנו מודיעים על פטירתה של
בת אפיקים

עדה מנדל גולני ז"ל

בת מחזור 16

קיבוץ אפיקים משתתף בצער המשפחה
יהי זכרה ברוך

הדרך לירושלים

ראו אותם, הביטו /הנה הם מגיעים /מן המישור מן ההרים/ יחידים וגם קבוצות /מן הצמתים והכיכרות /
מקיבוצים/ ממושבים/ מהשדות הבורים/

באים מן העמק ומן הערבה/ מהגליל והבקעה/ מכל תבנית ונוף /מישובים קהילתיים ומשפלת החוף / שכירים
עצמאיים / בכירים וזוטרים/ פנסיונרים וצעירים /

כתף אל כתף הם צועדים / רווקים ובעלי משפחות/ מהכפר ומן המושבות/ אשר נקבצו ובאו מכל ממרכזי הערים/ הם
חילוניים ודתיים/עזי רוח ונחושי פנים/ יחד! רק ביחד הם מאמינים! / אלו האחים שלי אלה האחים.

והנה הן /יעלות החן/ צעדס בטוח מבטס קורן / זקופות הן צועדות בסנדלים/ בנעלי הליכה משופשפות, בגינסים
מהוהים/ במכנסי בד קצרים וארוכים/ נושאות בגאון את הדגלים /מכל המקומות / מכל המגזרים/ והן יפות
ואמיצות/ נחושות וחופשיות.. אתן האחיות שלי / אתן האחיות.

הם השאירו מאחור/ את הקריירות והמשפחות / את הבעל /או את האישה / את כל הילדים / תראו אותם.. איך
שהם זוקפים בגאווה את הדגלים/של כולנו.. אלו האחים שלי /אלו האחיות שלנו.

השמש יוקדת על ראשם / צורבת בעורם/ קופחת ממעל / והם כאן צועדים יחד ולמען / והם צמאים למים ולצדק /
ולא לרחמים! / אלו האחים שלי אלו האחים.

הביטו וראו /ביחד הם ממשיכים / בעקבים משופשפים/ ובברכיים כואבות/ נושאים בנפשם גלות 2000 שנות/
בצניעות ובחסד מקודש ערכים /אלו האחים שלי אלה האחים.

והם רציונליים אך גם רוחניים/עם רגליים בקרקע וראש בכוכבים/ בכל ליבם ומאודם מאמינים/ בצדקתנו / ואל
מולם משתחוה גם ארץ אהבתינו/ והם עוברים אותה במסעם/ שהוא תכלית קיומנו - להיות עם חופשי בארצנו!!

ובלילה.. סחוטים ומיוזעים/ כשהם פורשים אט אט לאוהלים / יורדים משמי מרום עשרת מלאכים/ והם עוברים
ברחש ביניהם/ ובעדינות נושפים מזור על פצעייהם/ מרככים בלאט את התלאות / חובשים בעדינות את כל החבלות/
ונושפים בהם באהבה/ רוח חופש / ואחוה / ואז בכנפיהם הם זה לזה מרפרפים / אלו האחים שלנו אלו האחים.

ועם שחר יעלה / ויום חדש יפציע / תגיע בשורתם עד שערי רקיע /

או אז תפרש אז מעליהם חופת שלום/ וידע ישראל כי הגיע יום !

עת מול כנסת ישראל ימשח בנסך שמים/הם ציוו לנו דמוקרטיה ! במסעם/

ומעתה יהה זה שמים/ חקוק/

על מגן הגיבורים/

אלו האחים והאחיות שלי אלו האחים.

וממשלת ישראל החדלה הזו/ המפלגת והמשסעת / המושיטה ידה למחמס / ולגול / הבזה בדרכה לכל ערך וסמל/ על
שריה / ומשמניה / על עילגות דובריה/ על כל אותם מלחכי פנכתה/ אף היא אל מולם תשפיל לבסוף מבטה/

או אז תצא בת קול הומייה מהרי ירושלים / ותצווה להם דמוקרטיה ! כמים משמיים/ ואחריה יישמע קול גדול
ומרעיד מפסגות ההרים : " אלו הגיבורים שלי אלו הגיבורים "

קִשְׁתִּי הַזֵּנֶתְךָ, לֹא נִשְׁוֹג אַחֲרֶיךָ / וְחָרַב שְׂאוֹל, לֹא תִשׁוּב רִיקָם/ על כל אלה ובזכותם/ של ההולכים/ והמוחים/ של כל
המתנגדים/בצמתים/ ומעל הגשרים/

ברחובות ובכיכרות/

הנושאים את דגלם ימים ולילות/על חומותייך ירושלים/הצבנו שומרות.

בשם הכואבים את זעקת הארץ הזאת / שהיא צעקתם/ צוותי

האוויר /הקרקע /וזאבי הים / אשר למען ארצם/ מדממים בגאווה/

חופש ותקווה/ צור ישראל ומבטחו -

להיות עם חופשי בארצו .

לכבודם נריע ! נצדיע / ועליהם נכתוב ונהלל / והשאר יסופר בתולדות
ישראל.

כתב: עודד צפתי, דגניה ב'

סיכום שנת פעילות פרחי הספורט בענפי ההתעמלות והטרמפולינה

עוד שנת פעילות ספורטיבית מוצלחת בענפי ההתעמלות והטרמפולינה שלנו הסתיימה, השנה פעלה רק המסגרת לבנות צעירות.

מבחינה מקצועית כולן התקדמו יפה מאד, למדו תרגילים חדשים ושיפרו את היכולת הגופנית הכללית. כל זה הוביל לרגע שיא בטקס הסיום (מסורת ארוכת שנים בקיבוצנו)

באווירה מרגשת מאד קיימנו ב-29.06.2023 טקס גדול ורב משתתפות, בשיתוף כל קבוצות הבנות בהתעמלות בעמק הירדן (מעל 120 מתעמלות!!) מפגש הקבוצות היפיה הזה היווה השנה באופן ייחודי גם את מפעל ההנצחה המסורתי, זו השנה ה-51, לזכר סרן איתמר גולני ז"ל.

הקבוצות הכינו והופיעו בהופעות ראווה והדגמות על המכשירים השונים. קהל גדול יחסית של הורים, בני משפחה ופעילי הענף צפו ונהנו.

את אפיקים ייצגה הנבחרת הנהדרת שכללה את הכוכבות: שהם צברי, אודם צברי, בר הירשפלד, רון עתיר, תמר עזריה, יובל עזריה, הלל רוט ותמרי רומנו.

השנה התאמנה הנבחרת, המורכבת בעיקר מבנות מכתה א', פעמיים בשבוע בבית איתמר. הפעילות מותאמת במיוחד למסגרת זו ונבנית בהדרגה כי הבסיס והיסודות הטובים הם הכי חשובים בגיל הצעיר הזה. כך תוך לימוד המיומנויות והתרגילים השונים על המכשירים גם מחזקים את כל מרכיבי הכשר הגופני: זריזות, מהירות, קואורדינציה, גמישות וכמובן כוח ושיווי משקל ועוד, כל זאת בכיף והנאה. ע"פ התלהבות הבנות נראה סיכוי טוב שהאימונים יתחדשו בשנה הקרובה. בימים אלה אנחנו כבר מתכננים את העונה הבאה!!

במהלך חודש אוגוסט בכוונתנו לקיים חשיפה לחוג ההתעמלות וקפיצות על טרמפולינה לילדי כתה א' החדשים, כשהפעם המדגמות יהיו המתעמלות המצטיינות של השנה החולפת ("הנבחרת")!!!
הרוצים להתנסות / או להצטרף מוזמנים! פרטים מדויקים בהמשך.
להתראות בשנת הפעילות החדשה.

תודה גדולה לאלה שליוו ועזרו במשך השנה: גני אסם, הילה צברי ועופר רומנו.
תודה מיוחדת ליניב אסם - כלביית אפיקים, על ההשתתפות הכספית בתלבושת הנבחרת. הלוואי שעוד עסקים ייקחו דוגמה יפה זו.

צוות המאמנים

ענפי ההתעמלות והטרמפולינה.

יש לציין לשבח את צמד המאמנים עירית ויונתן פורת שמשקיעים בניצנים את הלב והנשמה והיום גאים בתוצאות ובהישגים של הבנות הצעירות שהפכו מניצנים לפרחים מקסימים.

רפסודיה 2023

"הרפסודיה הינה מפעל חינוכי מבית התנועה הקיבוצית. נושא הרפסודיה השנה "קחו זאת ברוח טובה" יעסוק בבחירות שעושים בני הנוער, בחירות אשר יעצבו את חיהם הבוגרים בעתיד. הנושא ישתקף במעגלי השיח ובציורי הקבוצות על מפרשי הרפסודות".

ככה כתבו התק"צ בהזמנה לקראת הרפסודיה השנה.

אז מה שקורה באמת, מה שבשבילו באים בני הנוער בהתרגשות שנה אחר שנה זה: מפגש עם בני הנוער מכל הארץ, התערבות בריאה של בנים עם בנות; מלא זמן להיות בכנרת, להיות עם החברים, בלי הסחות, בלי תכניות אחרות וכמעט ולגמרי בלי פלאפונים, באמת נמצאים באותו המקום ומדברים. בניית הרפסודה, בחוף נפרד, במרחק של כ-500 מטר מהחוף בו מתרחצים וישנים, משתדלים שלא בשעות החמות (מתעוררים מאוד מוקדם בשביל זה), והאמת שלא היה כזה נורא.

הציור על המפרש, מתרחש במקביל לבנייה, כל קיבוץ צריך לצייר או לכתוב משהו על המפרש, יש פיקוח מצד התק"צ של מה שאפשר לכתוב על המפרש, אבל יחסית נותנים יד חופשית - זה בגדול הסיפור של הרפסודיה.

עכשיו קצת על החוויה האישית שלי מהרפסודיה ה-23 בתור מדריך חדש בפרבר.

הנבחרת שייצגה אותנו ברפסודיה היא: 13 חברה מאפיקים ועוד 4 שחקני חיזוק מדגניה ב', דגניה א', אלמגור ואשדות, סך הכל 14 בנות ו-3 בנים!

לנבחרת הצטרפה מנהלת מקצועית- ניצן, וע' נאמן- ברצ'יק.

לכאורה קבוצה קטנה, אך מהרגע שהתחילו המשימות להגיע, הנבחרת לא עצרה את עבודתה ובכל שלב בבנייה סיימנו ראשונים ובאיכות הגבוהה ביותר, אם זה כוח החלוץ שמשימתו הייתה להקים מתחם לינה, ועשה זאת בצורה נהדרת טרם הגעת כל הנבחרת, או בניית הבסיס של הרפסודה שכמעט כל הנבחרת הגיעה בשביל זה לחוף הבנייה ובזכות עבודת צוות יעילה ומדויקת נבנה בסיס איתן עליו אפשר היה להמשיך בבטחה את בניית הרפסודה. בזכות העבודה היעילה, היה לנבחרת זמן פנוי רב מהרגיל להיות בכנרת, לנוח ולאגור כוחות, דבר שהיה משמעותי הן למורל והן לשמירה על הבריאות וסכנות השמש.

הבנייה של הרפסודה כבר הגיעה לשלב מתקדם ונשארה משימה חשובה שצריך לטפל בה- הציור על המפרש. הרי שבתמונות אי אפשר לראות את הכפיתות המרובעות, המרשימות לכל הדעות שעשינו, והמפרש זה הדרך "לתת בראש" ועל הדרך אפשר גם להעביר מסר שהוא מעבר לרק ציור יפה.

ההנחיה לכל הנבחרות שנושא המפרש יעסוק בדמוקרטיה ואף פסלו לנו רעיון של ציור 'הפועל אפיקים' בענק (צריך להבין שגודל המפרש הינו 5X5 מטר).

צוות החשיבה המשיך לשבת ולחשוב עד שעלה רעיון מבר מרימסקי

לרשום על המפרש "נאמנים למרוץ העצמאות", על משקל "נאמנים למגילת העצמאות", ועם חיבור עמוק למסורת

של אפיקים. צוות החשיבה אהב את הרעיון במהרה והוא עבר פה אחד, גם מצד התק"צ לא היו בעיות וצוות הצביעה התחיל במלאכה. תוך כדי הצביעה הבנאים האמיצים סיימו את כל מלאכת הכפיתות, חיבור החביות שיציפו את הרפסודה, ריצוף הרפסודה עם משטחים, הרמת התורן והכנסת כל הרפסודה

מהחוף לתוך המים. נותר לתת לצבע להתייבש, קצת תרגולים של מקת"גים (מקרים ותגובות) על הרפסודה, ואנחנו מוכנים לצאת למשט. כל הנבחרת ביחד קיפלה וניקתה את מתחם הלינה. בזמן הזה אני הלכתי לתדריך מהאחראי הגדול שהסביר לנו שיש צפי לבעיה של רוח אבל אמר לשמור על אופטימיות זהירה ולהמשיך כרגיל. סיימנו את כל המשימות, קיבלנו פלומבה על הרפסודה אספנו חגורות הצלה והמתנו בצל לתחילתה של המערבית שתיקח אותנו לחוף כורסי בצד המזרחי של הכנרת. מחכים ומחכים והשעה כבר 15:30, ועוד לא הגיע משב רוח גואל. השעה 16:00 הייתה שעת החדד-ליין, אם לא יוצאים עד אז, לא יוצאים בכלל. וכך היה, בשעה 16:00 אספו את מפקדי הרפסודות והסבירו לנו שלא נוכל לצאת למשט מפאת שאין מספיק רוח שנוכל לחצות בעזרתה את הכנרת. חזרתי לנבחרת עם פנים מבואסים, הרי השקענו כל כך הרבה ברפסודה הזאת ובסוף לא נצא- זה מצער מאוד. אך נדהמתי לגלות שהמשט הוא לא העיקר. העבודה, החשיבה, המנוחה וכל דבר אחר בדרך למשט היו חשובים ומשמעותיים לא פחות מהמשט עצמו, שגם ככה אין לנו שליטה עליו, כי לאף אחד אין שליטה על הרוח. אז רוח לא הייתה לנו באותו יום, אבל כשהנבחרת התחילה לעבוד על פירוק הרפסודה אפשר היה לחשוב שהגיעה סופה לחוף חוקוק. את הרפסודה בנינו במשך יומיים, ומהרגע שחזרתי לחברה עד שהרפסודה הייתה מקופלת כלא הייתה עברה רק חצי שעה, ועל הדרך גם הספקנו להרים את המפרש ולעשות איתו תמונה של הנבחרת. וככה חזרנו הביתה אמנם ללא משט, אבל עם חוויות, סיפוק ותחושת הצלחה.

רשם: עומר קול

מכתב בחבילה

בנותינו ובנינו היקרים
המשרתים את המדינה היקרה לכולנו.

ימים סוערים עוברים עלינו.

ובתוך הסערה הזאת כל אחד מאיתנו מגלה כוחות אצלו בפנים ופשוט מתחיל ללכת. זקנים, מבוגרים, צעירים, ילדים, פשוט הולכים ביחד למען מטרה אחת.

בשנה האחרונה גילינו כאן עם חדש, עם שלוחם על עקרונותינו, על המוסר הבסיסי, על זכויותינו של כל אחת ואחד מאיתנו.

אנשים שמוכנים לוותר על הנוחות, על חיי השגרה, לפעמים גם על המשפחה למען כולנו.

כי כאשר הדרך אל היעד לא עובדת, אתה לא משנה יעד, אתה משנה דרך!

יקרות ויקרים שלנו

הסערות מקיפות אתכם, נוגעות גם בכם, ובצבא בו אתם משרתים.

לפעמים אלו שרוצים להפיל אותך, לא יודעים שבזכותך הם עומדים.

אבל אנחנו יודעים! וכל שאנו אומרים ועושים, נעשה באהבה גדולה לכם, ובהערכה גדולה לפועלכם.

שמרו על עצמכם

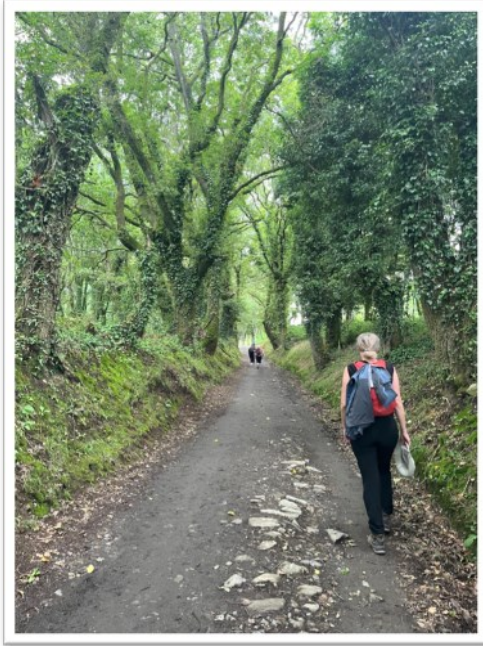
על מי שהנכם

אתם נפלאים – בדיוק כמו שאתם

אוהבים ומחכים לכם בבית.

כתב: אייל ברקוביץ'

מסע בקמינו דה סנטיאגו – ראיון עם עמית גרין אוליאל

עמית טיילה בספרד בדרך הצליינים סנטיאגו דה קומפוסטלה. טיול מיוחד במינו ועל כן בחרנו לשמוע ממנה על הטיול.

מה מה הביא אותך לבחור במסלול טיול מאוד לא שגרתי?

סופר לי על מסלול הטיול הזה, מצא חן בעיני. הוא התאים לי מאוד מבחינה אישית, למקום בן נמצאתי באותו זמן. כאשר נחשפתי אליו התעניינתי, חיפשתי מידע נוסף ואנשים שונים שעשו את המסלול, בסיפוריהם, דחפו אותי לבצע אותו. באותו זמן דרך להתמודדות עם עצמי, בעקבות משבר אישי, ומן הפרטים ששמעתי, הבנתי שמסלול הטיול ואופיו יכולים להיות מתאימים עבורי. מעבר לכך שאני אדם שאוהב ללכת ברגל וחיפשתי גם אתגר.

באיזה חבל עולם נמצאת סנטיאגו דה קומפוסטלה והדרך אליה?

סנטיגו זאת עיר הנמצאת במחוז גליציה בחצי האי האיברי – בצפון ספרד. אל העיר מובילות מספר דרכים ארוכות מכיוונים שונים. אני בחרתי בדרך הקלסית הצרפתית, המתחילה בצרפת ומסתיימת בספרד, אבל הלכתי בקטע המצוי בספרד. התחלתי בעיר פונפרדה וסיימתי בקתדרלה בעיר סנטיאגו, מרחק של 200 ק"מ. ברור שעושים את המסלול בכמה ימים. מסנטיאגו, אחרי מנוחה קצרה וסיור בעיר, בחרתי להמשיך בהליכה כ-90 ק"מ עד אחד החופים של האוקיינוס האטלנטי, לעיירת החוף פוסטרה. מקום שנחשב בעולם העתיק לסוף העולם.

ספרי על הדרך מה מאפיין אותה? ומה היעד הספציפי שלה?

הדרך היא דרך של צליינים, שקיימת כבר 1000 שנה. עם הזמן, בשנים המודרניות, ההליכה בדרך הפכה להיות מעין הליכה רוחנית של אנשים שהחליטו לעשותה כדי להתמודד במהלכה עם בעיותיהם ואמונותיהם, לעתים תוך סבל. הקטע שאני הלכתי בו הכיל נופים ירוקים, מרחבים, שדות, יערות והמון מים. חשוב לציין שהדרך מאוד מאובזרת. המון קתדרלות, קפלות, עיירות וכפרים, אכסניות, בתי קפה ומאוד נוח להתנהל בה. לכל אחד מההולכים היה דרכון שנקרא דרכון צליינים, ובכל מקום בו עוצרים, מקבלים חתימה בדרכון. היעד הסופי הוא להגיע לקתדרלה בסנטיגו, לעלות לקברו של סנטיאגו, הוא יעקב בן זבדי, אחד משליחיו של ישו. כמוכן שהמטרה הנלווית, החשובה היא לעבור תהליך שההולכים והעולים לרגל חווים בדרך. מניסיון אישי החוויה היא יוצאת דופן.

מה אם כן עבר עליך במהלך ההליכה ימים רבים עד לסנטיאגו?

עבורי, מבחינה פיזית, הדרך לא הייתה קשה, למרות שהיו ימים מאתגרים מבחינה טופוגרפית, הרבה עליות. מזג האוויר דווקא בא לקראתי. בנוסף לכך יצאתי לטיול הזה לבד, ללא בן לוויה קרוב או מוכר. ואין ספק שפה ושם הרגשתי בדידות. אך עשיתי כל מאמץ להתמודד, כי מלכתחילה שמתי לי למטרה להתמודד עם קשיים מסוגים שונים כשאני לא נמצאת באזור הנוחות שלי. כמו שאמרתי קודם, בשבילי זאת הייתה חוויה מאוד מיוחדת שלדעתי הצמיחה אותי וחזקה אותי. יכולתי פתאום להשתמש בחוזקות שלי לטובתי.

כמו שסיפרת עד כה, הדרך הייתה עם נופים מרהיבים, אך גם אנשים, שכמוך בחרו בדרך המיוחדת הזו.

מכיוון שהדרך במהותה היא דרך של צליינים ומן החשובות ביותר, בעולם הנוצרי, היא מזמנת אנשים מכל העולם ומכל הגילאים. כהולכת ללא בני לוויה, זה הביא אותי לפתח הרבה קשרים עם אנשים שפגשתי בדרך. ההליכה בסמוך לאנשים אחרים היא דינמית. היו שהלכתי בקרבתם מספר פעמים, היו כאלה שנפגשתי איתם כעבור ימים אחדים, והיו גם כאלה שפתחתי עימם יחסי חברות. המכנה המשותף להליכה, באותם תנאים ועבור אותה מטרה יצר מן קהילה של אנשים בכעין זרימה טבעית כזאת. מרבית האנשים שאני פגשתי היו מסבירי פנים, מתחשבים, נימוסיים ונכונים לפתח קשר. אני אוהבת אנשים והמפגש הזה עם אנשים מכל העולם העצים אותי מאוד ותרם לי הרבה, ועורר בי הרבה עניין. החשיפה הזאת גורמת לפתיחות וקבלה של השונה והאחר. יש אנשים שפגשתי שברור לי שאישאר איתם בקשר.

עכשיו כשאת מביטה לאחור, במה הטיול הזה שונה מטיולים אחרים שעשית, אם בכלל?

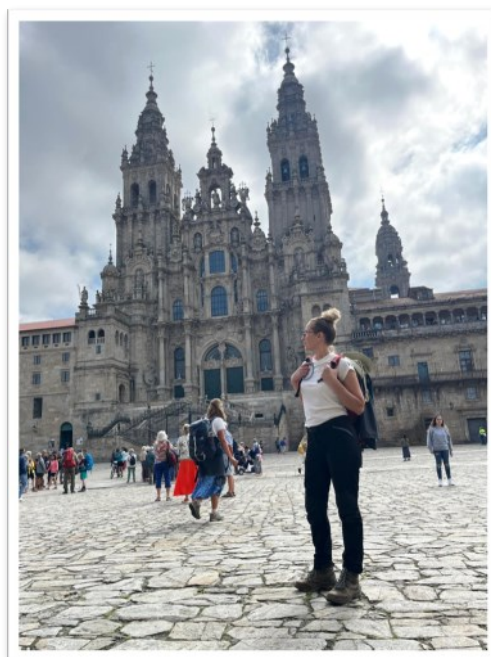
הטיול לסנטיאגו שונה בהחלט מטיולים אחרים. הוא שונה בדרך ההתמשכות שלו, במהלך שלו, בהיותו מאגד במטרתו כל כך הרבה אנשים שבאים מכל העולם במספר דרכים וכולם נפגשים באותו מקום. הוא לא טיולים רבים שעוברים מאתר לאתר.

סיימת 200 ק"מ, הגעת לעיר סנטיאגו דה קומפוסטלה, עמדת מול הקתדרלה, מה הרגשת?
 כאשר הגעתי לעיר, באמת נעמדתי מול הקתדרלה המומה. התיישבתי, והתבוננתי והתבוננתי ולא הפסקתי להתפעל מהמבנה ומהפרטים המרכיבים אותו. באותם רגעים שכחתי מהדרך וכל החוויות שעברתי בדרך. הייתי עסוקה רק בהתפעלות מהנראות של הקתדרלה. למרות שכן לוותה אותי אנחת רווחה ותחושה מסוימת של הקלה. כמובן שאחרי אותם רגעים של התרגשות נכנסתי לקתדרלה, וכשם שהתפעלתי מחוץ לה כך התפעלתי מפנימיותה. בנוסף סיירתי בעיר. עיר יפה מאוד, שמורה ומטופחת, כאילו לא עברו מאות שנים, כאשר חותם ונראות של עיר עתיקה טבועים בה.
 מסנטאגו כמו שאמרתי המשכתי למסע מאומץ של 90 ק"מ בשלושה ימים עד לחוף האוקיינוס האטלנטי באחד הקצוות הצפוניים של ספרד.

מילת סיכום?

בסיכום זאת הייתה חוויה קסומה שהותירה בי רצון לשוב לקמינו (דרך) ולכל מה שפגשתי שם.

שמעה וסכמה עפרה בורנצויג

כנרת - ים של חיים

לוח שנה תשפ"ד | 2023-2024

צילומים מתוך הסרט: משה אלפרט

לפרטים ורכישה: 054-2343237

**מתנה מרהיבה לבית ולחברים -
 לוח שנה תשפ"ד 2023-2024**

עם צילומים עוצרי נשימה מתוך סרטו של
 משה אלפרט כנרת - ים של חיים.

ניתן לרכוש בכלבו או אצל משה
 המחיר: 49 שקלים

לפרטים ורכישה: 054-2343237

מזל טוב

לפז ונאור ביתן להולדת הבן,
לסילבי פרידמן, לזוהר פרידמן
להולדת הנכד

ברכות לכל המשפחה!

מזל טוב

למירב ואיתי רז'בסקי להולדת הבן דן,
לשלומית ועוזי להולדת הנכד,
לאורה וצבי להולדת הנין

ברכות לכל המשפחה!

מזל טוב

לעדנה רוט להולדת הנין ירדן,
נכד להדס ודני

ברכות לכל המשפחה!

מזל טוב

לנעה ומתן ציטרום להולדת הבן עמרי,
ללילי ומנחם להולדת הנכד

ברכות לכל המשפחה!

מזל טוב

לתמי הלחמי להולדת הנכד שיר
בן לכרמל ובארי

ברכות לכל המשפחה!

מזל טוב

לבלינדה ומיכאל פודלוסקי
לנישואי דניאל עם בח"ל נועם

ברכות לכל המשפחה!

ברכות לגלי פינסקי
המשרתת בבא"ח פיקוד העורף
עם קבלת תעודה בהוקרה
על הצטיינותה, מסירותה והיותה מודל לחיקוי.